

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENE-
RALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

Recunoscută persoană morală prin legea din 1 Maiu 1923

SEDIUL „UNIUNEI”

PIAȚA C. A. ROSETTI, 7 / BUCUREȘTI

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAIU 1923
SUB INALTA PROTECȚIE A M. S. REGELUI

Sediul: PIAȚA C. A. ROSETTI, 7—BUCUREȘTI

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Inalți Președinți de Onoare:

M. S. REGELE GEORGE AL GRECIEI, A. S. R. PRINCIPELE NICOLAE

Președinți de Onoare:

MIHAIL SUTZU și GH. NEDICI

Președinte:

ANTONIU MOCSONYI

Vice - Președinți:

NICOLAE RACOTTA și VASILE V. ȘTEFAN

Secretar-General:

C. G. ALEXIANU

Membrii - Consilieri:

D-r I. ANDRONESCU, I. ANGELESCU, PETRE BALACIU, Marchizul de BELLOY, Principele GEORGE V. BIBESCU, Prof. Dr. E. BOTEZAT, DINU I. C. BRĂȚIANU, Dr. I. BEJAN, Principele JEAN CALIMACHI, GEORGE P. CARP, Dr. E. COSTINESCU, General I. GĂRLEȘTEANU, Prof. ERNEST JUVARA, G. LAKEMAN-ECONOMU, Prof. DIONISIE LINȚIA (pentru Banat), Colonel A. MICU, General G. G. MANU, N. MANTU, Prof. Dr. N. MEȚIANU, Dr. VALER NEGRILĂ (pentru Ardeal), DIMITRIE I. NICULESCU, C. OPRAN, M. SC. PHERECHYDE, Dr. I. PHILIPOVICZ, GEORGE A. PLAGINO, NICOLAE SĂULESCU, GEORGE SCHINA, Maior R. SCHNEIDER-SNYDER, Dr. L. SCUPIEVSCHI, Dr. O. STOICHIȚĂ, Prof. Dr. G. UDRISCHI.

Censori:

S. BODNĂRESCU, N. KALERGI, M. FLECHTENMACHER, GH. GEORGESCU, A. STĂNESCU

Scopurile U. G. V. R. cuprinzând intereselor tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate Societățile de Vânătoare se pot grupă în jurul ei.

CONTRIBUȚII:

Membrii plătesc o cotizație anuală de Lei 300, în care este cuprins și abonamentul obligator la „REVISTA VÂNĂTORILOR“

Societățile: plătesc o taxă fixă de afiliere de Lei 10 de fiecare membru până la 100, iar dela 100 înainte numai Lei 5. Ele plătesc un abonament obligatoriu la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ de 400 Lei anual și o cotizație anuală de 20 de Lei de fiecare membru

Abonamentul la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ este obligatoriu pentru toți membrii „UNIUNEI“.

Statutele U. G. V. R. se trimit la cerere contra 20 Lei în mărci poștale

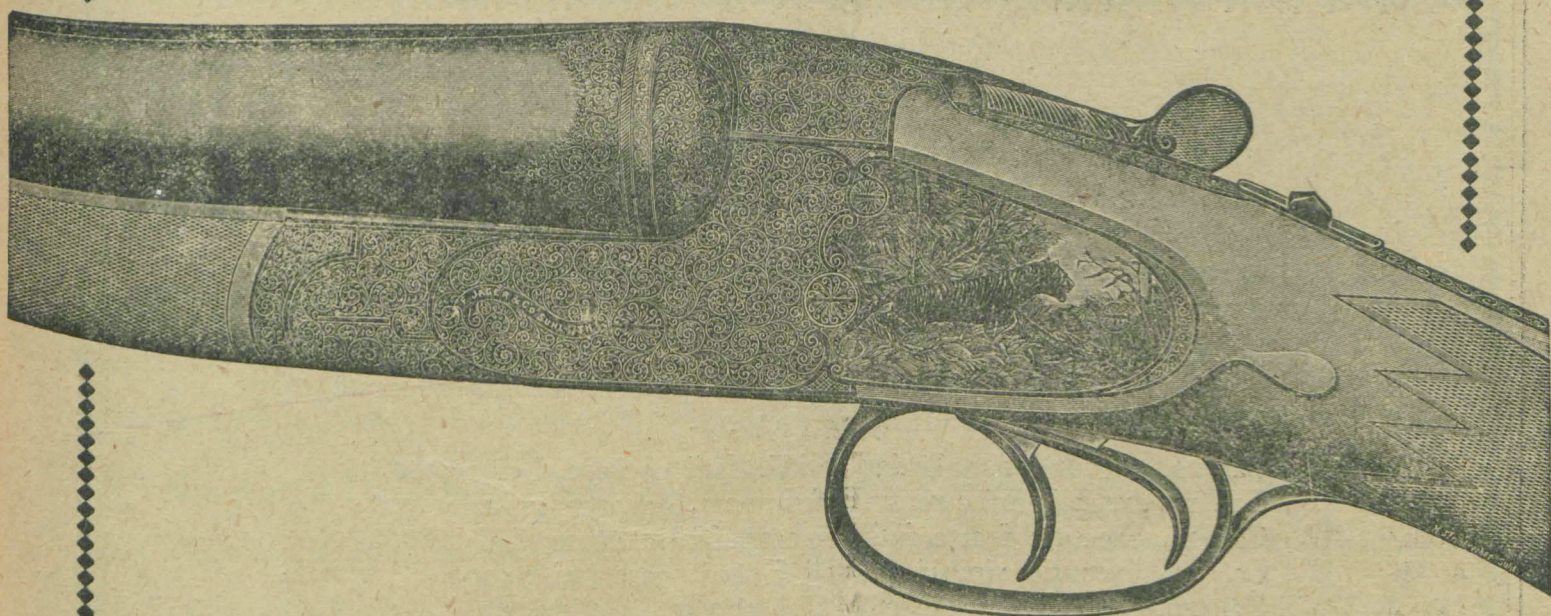
Correspondența fără mărci pentru răspuns și cererile pentru interveniri la autorități, neîntovărite de timbrele legale, rămân fără răspuns.

Orele de birou la Uniune: În toate zilele de lucru de'a 9—1 și 3—7

SEDIUL: PIAȚA C. A. ROSETTI No. 7 — BUCUREȘTI

A R M E L E
F. J A E G E R & Co.

Sunt neîntrecute ca tir și
soliditate, putând rivaliza
în privința aceasta cu cele
mai scumpe arme engleze

Toate armele fabricate de
această casă pentru membrii
„UNIUNEI“ sunt cea mai eloc-
ventă reclamă, obținând fără ex-
cepție predicatul „excepțional“
și „superior“ la standurile oficiale
de încercare din străinătate.

S P E C I A L I T Ă T I :

Zăvoarele „Simson-Jaeger“ și „Vertical-Block“ care rezistă celor mai for-
midabile presiuni * Armarea separată de glonț, patent Jaeger, pentru
drillinguri * Ejectorul infailibil sistem Jaeger * Viza patent Jaeger, etc.

Ultimul catalog ilustrat și cu prețuri se
trimite membrilor „UNIUNEI“ franco
la cerere, adresată la sediul nostru.

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

DRILLING DE VANZARE

Cal. 20×20×450, închizător «T», cu cocoașe, frumos gravat, în bună stare.

PREȚUL LEI 8000

A se adresa la Uniune.

AVIZ!

La sediul Uniunii se găsesc la dispoziția d-lor membri, renumitele uleiuri de armă

BALLISTOL KLEVER ȘI
HALGER VIGITIN

pe preț de cost.

A V I Z!

Avem la dispoziția d-lor noștri membri diferite arme de vânătoare și anume:

Arme cu țevi lisse (pentru alice) toate cu țevi din renumitul oțel Krupp, zăvorire triplă, încercate pentru uzul pulberii fără fum lucrate foarte solid și rezistent și având un tir ireproșabil:

Cal. 12, execuție simplă dar solidă, fără cocoașe, Lei 10.000.

Cal. 12, execuție fină cu gravuri frumoase, fără cocoașe Lei 14.000

Cal. 16, execuție foarte fină, ejector, fără cocoașe, Lei 18.000

Cal. 20, execuție simplă, solidă, fără cocoașe Lei 10.400.

Cal. 20, execuție fină, ejector, fără cocoașe, Lei 13.000.

de asemenea execuție, însă cu cocoașe:

Cal. 12, simplu, solid f. rezistent, Lei 8400.

Cal. 12, mai luxos cu gravuri, Lei 8700.

Afară de acestea, arme cu glonț și combinate, încercate la ștandul din Neumannswalde, garantând cu certificate tirul cel mai superior posibil:

Bockbüchsfline, fără cocoașe, armă cu 1 țevă ghintuită cal. 9,3/74 mm., și una cal. 16 așezate una peste alta, închizător Greener, prețul împreună cu 100 buc. cartușe cu glonț, Lei 22.000.

Armă cu 2 țevi ghintuite (express) fără cocoașe, execuție f. fină, închizător «Block» f. rezistent, cal. 9,3/74 mm. Prețul împreună cu 100 buc. cartușe cu glonț, lei 26.700.

Drilling fără cocoașe, închizător Simson-Jäger, fin și solid, cal. 16×16 ×9,3/74. Prețul împreună cu 100 buc. cartușe cu glonț, Lei 20.000.

Aceiași execuție și calibru, însă cu cocoașe, Lei 17.800.

Carabină Mauser, cal. 9,3 mm., 5 focuri, execuție simplă, dublă detantă, prețul împreună cu 60 cartușe Lei 8000.

Carabină Mauser, cal. 8×60 Magnum, execuție fină, dublă detantă, având montată și lunetă «Hensoldt» 4×, prețul împreună cu 100 buc. cartușe cu glonț, Lei 18.600.

Afară de acestea ne sosesc mereu diferite noi modele. Prețurile să înțeleg loco București. Expediția contra cassă anticipată sau ramburs.

UNIUNEA

WILHELM SCHERG & Co.

FABRICILE DE POSTAV, ȚESĂTURI DE MODE ȘI TRICOTAGE DIN BRAȘOV

PRODUSE DE PRIMA CALITATE IN

STOFE DE MODE

PENTRU BĂRBAȚI ȘI DAME

POSTAVURI DE UNIFORME

OFITERI ȘI SPORTURI

POSTAVURI FINE ȘI DE COMERȚ
CUVERTURI ȘI PĂTURI

FONDAT IN ANUL 1823

B R A Ș O V

TELEFON No. 14, 706

Fabrica: STRADA FABRICEI No. 2 * Magazia: PIAȚA LIBERTĂȚEI

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

ATLAS-PETROL

SOCIÉTÉ EN NOM COLECTIF POUR LE COMMERCE ET L'INDUSTRIE DU PÉTROLE

EXPORTE EN TANCS ET EN CITERNES:

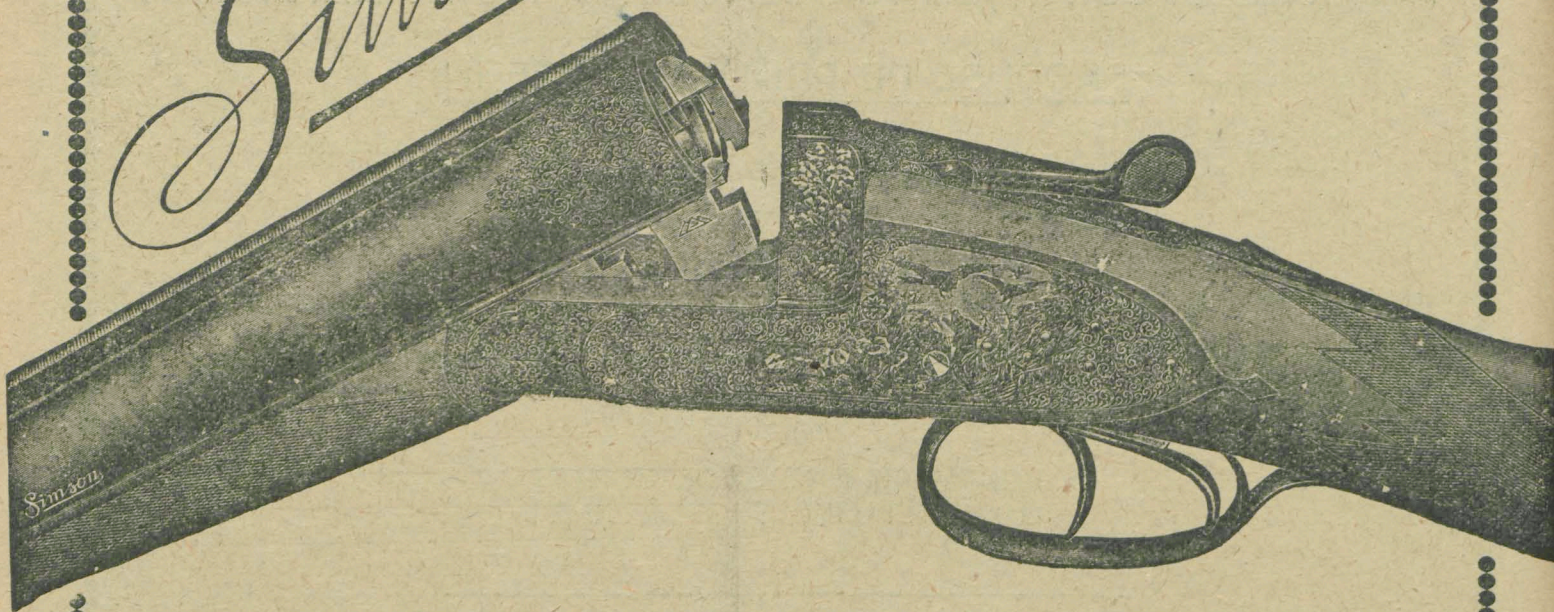
B E N Z I N E

D'AVIATION, LÉGÈRE MOYENNE
ET LOURDE, WHITE-SPIRIT,
GAZ-OIL, PÉTROLE LAMPANT

HUILES MINÉRALES DISTILLÉES ET
RAFFINÉES, DE TOUTE VISCOSITÉ

RUE REGALĂ, 21. TÉL.: 26/53 et 14/90 BUCAREST ADR. TÉLÉGR.: «ATLASPETROLE»
AGENCES: PLOEȘTI * CONSTANTZA * GIURGIU

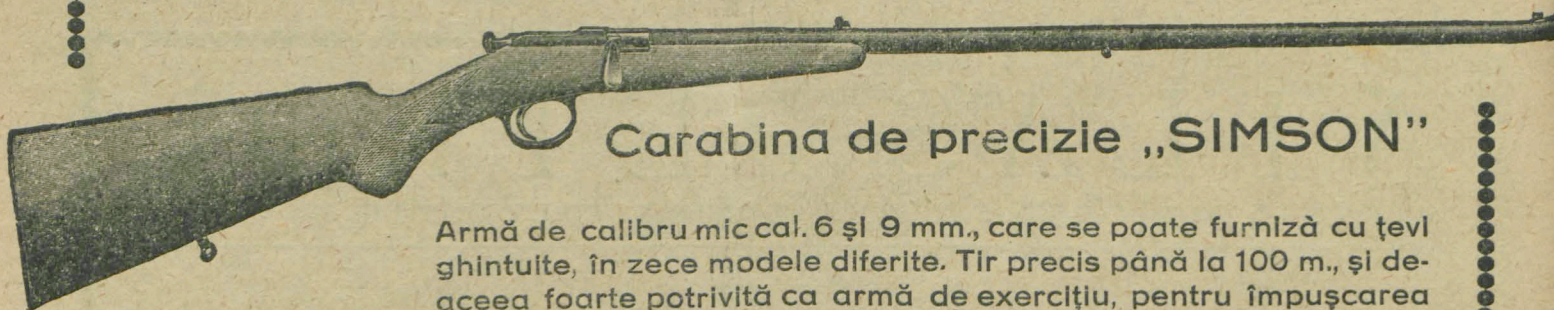
Simson

ARMELE SALE CU ALICE, DRILLINGURI,
ARME PENTRU TIR DE PORUMBEI,
ARME CU DOUĂ ȚEVI, SISTEM BOCK,

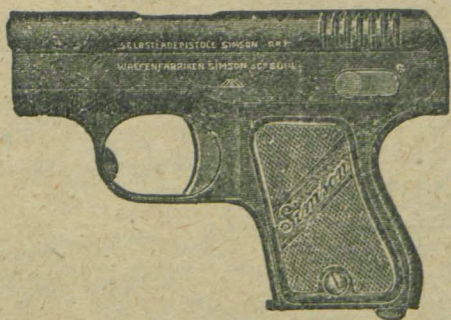
Sunt fabricate renumite,
de cea mai mare precizie
și cu un tir neîntrecut.

Armele pentru tir de porumbel „SIMSON” sunt purtate de către mulți trăgători internaționali de profesie renumiți, și succese de primul rang se obțin mereu cu ele.

Carabina de precizie „SIMSON”

Armă de calibru mic cal. 6 și 9 mm., care se poate furniza cu țevi ghintuite, în zece modele diferite. Tir precis până la 100 m., și de aceea foarte potrivită ca armă de exercițiu, pentru împușcarea răpitoarelor mici, cu blână, pentru împușcarea de ciori, de păsări acvatice, etc.

Revolverul automat „SIMSON”

CALIBRU 6.35

Formă plată, având cel mai mic număr imaginabil de piese componente, cari se pot demonta ușor, fără instrumente speciale. Precizie balistică mare, funcționare absolut sigură.

Fabricile de arme **SIMSON & Co. Suhl** (Germania)

Armele „SIMSON” se procură prin „UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA”

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

IN AMINTIRE de Antoniu Mocsonyi Mare Maestru al Vânătorilor Regale

Numai puține săptămâni ne mai despart de ziua paras-tasului de un an, dela moartea neuitatului nostru Rege Ferdinand. Un an întreg a trecut — și par'că a fost ieri! De pe acum gândurile mele se reculeg și-mi perindă încă odată în fața minții atâtea amintiri pioase a clipelor trăite în preajma Marelui Rege și desăvârșit vânător.

Am avut cinstea să-L cunosc pentru prima oară, încă pe timpul când trăia ilustrul Său unchiu, Regele Carol. Fiind invitat la Castelul Peleş, am ținut de a mea datorie să prezint cu această ocazie omagiile mele și prințului de coroană Ferdinand. Conversația decurgea amabilă, dar cu banalitatea obișnuită unor astfel de audienți, până când avusei inspirația de a aduce vorba și despre vânătoare. Acest subiect favorit, avu darul de a ne apropia imediat! Față în față nu mai eram acum decât doi vânători...

Trecură apoi ani de atunci. Veni războiul, și se înfăptui în fine România Mare. Fiind ministru în primul guvern Averescu, avusei cinstea să fiu invitat la vânătoare de Regele Ferdinand la Bahna-Rusului, teritoriu despre care ni se spune că ar fi foarte reputat în urși, căci pe atunci nu erau încă alcătuite teritoriile regale de vânătoare. La această vânătoare, am avut pentru prima

dată ocazia de a ceti deschis în sufletul nobil al defunctului Rege, — suflet de adevărat vânător, iar nu simplu trăgător, cum sunt din nefericire prea des cei mari, deprinși să le fie adus vânatul de-a gata înainte și în cantitate cât mai mare, pentru a-și putea potoli pofta de a trage. Am vânat 4 zile. Cu toate că acest teritoriu era, pare-se, reputat în vânat, n'am văzut nimeni în tot timpul acesta nici picior de urs sau capră neagră. Ei bine, cu tot acest insucces, neuitatul Rege nu și-a pierdut nici măcar o clipă voia bună, găsind în natura admirabilă ce-L înconjură, în bivuacurile pline de farmec, în exercitarea vânătoarei însăși, adevărata plăcere de vânător, și deci o largă compensație pentru neplăcerea de a nu avea ocazia să tragă în vânat.

Și totuși, cât de bun trăgător era Regele Ferdinand, am putut constata cu altă ocazie, mai târziu, când, fiind mare maestru al vânătorilor regale, ne găseam într'o primăvară la vânătoare de cocoș de munte în teritoriile regale — între timp constituite — din munții Gurghiuului. Mi-a fost dat atunci să văd pe Rege trăgând cu glonțul 9 cocoși de munte la rând, fără greș.

Însă vânătoarea lui de predilecție, era firește cea care constituie pentru orice vânător adevărat coroana acestei

nobile pasiuni: vânătoarea cerbului toamna, în timpul mugetului. Cu toate ocupațiunile sale debordante de suveran, mai ales din ultimul timp, regretatul Rege știa cu tot dinadinsul să-și rezerve în toți anii, timpul necesar acestei incomparabile vânători; astfel că între 20 și 30 Septembrie ne găseam în fiecare toamnă — chiar în ultima a vieții Sale — sus în munții Gurghiului, la mugetul cerbilor. Zile întregi petrecea Regele în câte o căsuță mică și primitivă de vânătoare, și nici o adversitate din partea zeiței Diana nu-I putea strică voia bună, fie că din cauza timpului neprielnic cerbiei nu mugeau sau mugeau prost, fie că din vreo altă cauză — pe care vânătorul nu e niciodată stăpân, — rezultatul vânătoarei nu îndeplinea așteptările noastre. Când se întorcea după vreo explorare obositoare la masă, nimeni nu știa mai bine ca bunul și iubitul nostru Rege, să povestească anecdote și snoave de vânătoare, sau de pe timpul când era student pe la celebrele universități din Heidelberg și Bonn, uimindu-ne pe toți cu talentul său într'adevăr remarcabil, cu care știa să imite toate dialectele de pe Valea Rhinului.

Dar puțini sunt la număr aceia, cari știu ce cunoștințe profunde și cu totul neobișnuite, posedă defunctul Rege în domeniul științelor naturale. Mi-aduc de pildă aminte că odată, cu ocazia unei vânători în Transilvania, am

avut plăcere să-L conduc într'o grădină celebră, lângă Simeria, care aparține unui pasionat specialist și mare amator de flori și plante rare. Proprietarul a plimbat pe Rege prin toată grădina, dându-I din când în când explicațiile mai mult sau mai puțin științifice, ce se credeau îndatorat să dea unui... profan în această materie. Care nu fu însă mirarea bietului proprietar și botanist, când constată în foarte scurt timp, că avea în persoana ilustrului vizitator un concurent superior! Precum îmi mărturisii singur râzând, dela explicațiile sale la început superficiale, botanistul se văzù repede încolțit și silit să treacă la poziția de apărare, față de cunoștințele profunde cu care-l nimicise ilustrul său interlocutor!

Ca la oricare ființă omenească, așa și în ceea ce privește pe Marele Dispărut, numai aceia au putut gusta pe deplin farmecul deosebit ce emană dela persoana Sa, care au avut fericirea să-L apropie în adevărata Lui intimitate. Și nimic nu ne dă puțința să ne cunoaștem mai de aproape și mai bine, ca vânătoarea. Astfel și mie mi-a fost dat în primul rând grație intimității inerente vieții nestingherite de vânătoare la munte, să apreciez toată bogăția sufletească și intelectuală, care caracteriză acea puternică personalitate ce a fost Regele Ferdinand I cel Mare și cel Bun.

PRO MEMORIA REGIS

de Gheorghe Nedici

Inspector general al Vânătoarei

S'a împlinit un an decând c r u d a și năpraznica moarte din voința Celui Prea Înalt, ne-a răpit pe Cel mai scump și mai iubit, pe Acela care a fost rânduit să conducă destinele acestei țări, prea mult încercate de soartă, pe Cel mai mare Domnitor al Românilor de pretutindeni, care a fost Regele Ferdinand I. făuritorul României-Mari. S'a scurs un an din crugul vremii, decând Marele dispărut și-a luat rămas bun dela țara-i iubită; și azi, poporul lovit de vitregia soartei, jelește cu pioasă aducere aminte aniversarea morții, în timp ce peste piatra funerară a Mare-lui Dispărut se așterne eterna pace. Istoria va înregistra în pagini de aur mărețele Lui fapte și glorioasa Lui Domnie, și îl va

arăta veacurilor și generațiilor viitoare în toată măreția sufletului Său de om și rege.

Pentru poporul românesc Regele Ferdinand cel Mare va rămâne în veci un erou legendar, divinizat și proslăvit de toți fiii acestei țări, din toate timpurile. Intr'adevăr prea rar să fi fost om atât de cumpănit în acțiunile vieții ca Dânsul, care, cu o energie supraomenească și cu o minte ageră, să ducă până la sfârșitul vieții grijile și datoria ce incumbă unui cap încoronat. Toți L-am cunoscut pe Regele Ferdinand ca pe un mare iubitor de muncă, și cui nu-i este cunoscut cât de

M. S. Regele Ferdinand la Gurghiu la cocoși de munte, în primăvara anului 1923, cu Marele Maestru al Vânătorilor Regale d-l A. Mocsonyi și Directorul vânătorilor Regale d-l Col. A. Spiess

mult s'a străduit Regele Ferdinand, ne întrerupt până în ultima clipă a vieții Sale, pentru binele țării și poporului Său?

Il plânge toată suflarea românească, Il plâng vitejii acestei țări, cu cari a împărțit mizeriile și greutatea războiului și cari poartă în sufletele lor o profundă stimă și admirație pentru Marele Căpitan, care i-a fost purtat glorioși în lupte și le-a pus pe frunți laurii biruinții. Il plâng toți cei cari au cunoscut sufletul Lui mare și plin de bunătate; Il plânge o lume întreagă; dar mai mult Il plângem noi, vânători de pretutindeni din această țară, când ne aducem aminte, că El a pus temelii trainice instituțiunei vânătoarești, întărind-o prin opera legislativă ce o au.

El a înțeles mai bine decât oricine, necesitatea unei mari reforme vânătoarești în România-Mare, și curentul pornit în această direcție a găsit un ecou puternic în inima și în cugetul Marelui Rege; iar dacă astăzi avem o organizare și o legislație vânătoarească occidentală, o datorăm Inaltei protecțiuni a Regelui Ferdinand.

Când mintea Marelui Rege obosită de grijile Coaronei, și când trupul Său istovit de muncă cereau alinare, atunci El venea în mijlocul nostru, al vânătorilor, unde întotdeauna găsea liniște, recreare sufletească și trupească și unde și Li adună forțe noi de muncă.

Regele Ferdinand a fost un adânc înțelegător și un mare adorator al Naturii. Il atrăgea liniștea majestuoasă a codrului, poenile presărate cu flori și picuri de rouă, în care razele răsăritului se resfrâng ca într'o mare de smaragd, stufăriile de pe marginea bălților, în cari miile de păsări se întrec în cor, câmpiile nemărginite, aurora, strălucirea soarelui în amiază, lumina palidă a serii cu mărețele ei umbre, farmecul unei nopți de primăvară plină de miresme și cântec de păsărele și serile de toamnă pline de vrajă și mister, — toate acestea Il ademeneau, Il chemau la ele, și acolo ne întâlneam cu Marele Vânător. Toate câte ni le reamintim despre El ca Vânător, ne umple inima de venerație și regret, — căci pe cât de mare și inteligent a fost în ocărnuirea țării, pe atât de inimos, statornic și corect a fost ca vânător. Acela care a avut fericirea să-L cunoască în timpul vânătoarei, poate spune posterității, că Regele Ferdinand a fost model de corectitudine vânătoarească.

Intradevăr, Marele dispărut nu numai că vână în mod corect ocrotind vânatul, nu numai că era un adânc cunoscător al obiceiurilor și modului de viață, dar cunoștea la perfecție întreaga știință și literatură străină vânătoarească. Tot așa cunoștea și celelalte științe auxili-

are ale Cinegeticeii. Puțini naturaliști cunosc atât de bine botanica cum o cunoștea El. Și ca exemplu, voiu cită un caz, la care am fost martor ocular.

La Academia de Silvicultură din Chemnitz, era un profesor asistent, botanist și naturalist cu o reputație bine stabilită, anume Arteni Coman. Umblând cu dânsul și cu Regele prin pădure, nu odată s'a întâmplat ca plante și burueni pe cari naturalistul nu le putea determina, Regele Ferdinand le cunoștea așa de bine, că ni le spunea imediat cu denumirea lor științifică.

La vânătorile mari cu bătăiași, nimeni nu păstră cu atâta severitate regulele Vânătoarești ca Regele; altora le mai trecea cu vederea greșelile, dar pe ale Sale le înfieră numai decât în fața noastră. Ca dovadă de corectitudinea

și noblețea sufletului Său, voiu arătă câteva întâmplări din timpul vânătoarei noastre. Ne aflam odată la o vânătoare de sitari la Periș. Cum terenul nu prea era favorabil, ca să ne rânduim în linie dreaptă de trăgători, ne-am așezat în linie curbă, așa că nu ne vedeam unul pe altul. Un sitar sboară între Rege și mine și neștiind în zona cui a sburat, am tras amândoi deodată asupra lui. A căzut imediat la pământ, și, când s'a terminat bătăia alerg acolo, îl iau și îl dau Regelui spunându-I: «Vi-l aduc, Majestate». Atunci Marele Vânător se întoarce spre mine și îmi spune că este al meu, nu al Lui. Tot stăruind să-l primească, Dânsul îmi replică: «Este al d-tale, Eu hotărâsc!» De sigur că atunci n'am avut decât să mă supui poruncii Majestății Sale. Totuș mă

gândeam, că refuzând pasărea, nu va refuză trofeul, și mă adresez din nou rugându-L să primească cele două penițe ca trofeu. La această Regele mi-a răspuns: «Nu vreau să mă împodobesc cu pene străine!» Câtă filozofie și ce suflet mare se arătă în aceste cuvinte.

Alt exemplu de corectitudinea regească a Marelui Vânător: Eram pe terenul meu din Maramureș, Regele și eu. Unul dintre păzitorii mei de vânat îmi spune că într'un loc se găsește un cerb capital, cum nu s'a mai văzut. Regele s'a hotărât să se ducă și să-l împuște. Pe drum însă paznicul care-I servea de călăuză, li spune că după acest cerb și eu alerg de ani de zile și nu l-am putut găsi. Regele a tăcut și n'a zis nimic. Ajungând la cerb, deși era aproape, El n'a voit să tragă asupra lui, la văzut și la lăsat să plece.

La înapoere, aflând ce s'a întâmplat, l-am întrebat! «Dar de ce n'ați tras Majestate?» El mi-a răspuns: «N'am

voit să-ți împușc tocmai cerbii d-tale favoriți. Dar am hotărît să mergi d-ta singur și să-l împuși». Insistând și spunându-mi și unde îl pot găsi a doua zi, am plecat de dimineață la locul indicat — deși într'adevăr cerbul capital erà de o frumusețe rară, dar nici eu n'am voit să trag asupra lui. Am pornit spre casă și cum dejunul fusese fixat pentru ora unu d. a. mă grăbesc să ajung la timp, însă distanța fiind prea mare am întârziat, și atunci am văzut minunea și am cunoscut corectitudinea și sufletul Mare lui Rege. L-am găsit pe Majestatea Sa în parc plimbându-se cu bătrânul meu părinte, iar când am început să-mi cer scuze, Marele Rege îmi răspunde: «Nici o scuză, d-ta poți spune deacum, că și Regele te-a așteptat».

Nu sunt oare aceste fapte dovezi de calitate rare, pe care omul le poate învăța, dar trebuie să le aibă și înăscute? Și Marele dispărut le-a avut în sufletul Său așa de bine înzestrat cu tot ce poate fi mai nobil, mai înălțător și mai frumos.

Noi, ca supuși ai Săi și ca oameni cari, L-am cunoscut nu numai pe tron și cu sceptrul în mână, ci și în mijlocul nostru, în viața intimă și camaraderească, ca vânător și Căpitan al nostru, nu-l vom putea uita niciodată. Deaceia la prima aniversare a morții Lui, ne plecăm cucernici capetele la mormântul Său, zicându-i: Dormi în pace! Ai fost un Rege Mare și un vânător corect.

SUFLET DE REGE

de Prof. Dr. E. Juvara

UNDE MULT, în «Universul» s'a povestit un fapt de bunătate al A. S. R. și Inalt Regent, Prințul Nicolae al României.

Fapte de acestea, de bunătate sufletească, sunt numeroase din partea membrilor Familiei noastre Regale. Este cunoscută

bunătatea M. S. Regina Maria.

Adeseori, în serviciul meu din Spitalul Brâncovenesc, sunt îngrijiți bolnavi din personalul palatului. Și M. S. Regina și A. S. R. Domnița Ileana se interesează de aproape de dânsii și îi vizitează.

Nimeni însă ca Regele Ferdinand nu a avut sufletul atât de bun, atât de delicat cizelat, prin tradiție și educație. El a revărsat și asupra descendenților săi ceva din bunătatea lui de sfânt.

La o vânătoare la Casa Verde, spre seară, șoferul Regelui are un accident, se rănește la față. Regele află. El veni personal în cabina ce ocupam în vagon cu un prieten, ca să recomande singur atențiunii mele pe acest servitor. Servitorul a fost primit la spital, și cu toate că s'a comunicat la palat că merge bine, Regele a venit să-l vadă și să-l încurajeze.

La ultimul concurs de automobile, pe care Regele l-a însuflețit cu prezența lui, la proba de deal pe Feleag, Regele sosește cel dintâiu. Cu bunătate explică și iartă întârzierea concurenților. Timpul este urât, plouă și e frig; avem grijă ca Regele, ușor îmbrăcat, să nu răcească; organizatorii grăbeau sfârșitul probei. Alte persoane, în afară de concurenți, au exprimat însă dorința ca să încerce și ei dealul, și Regele, cu bunătatea și delicatetea ce-l caracteriză, a acceptat. Regele a mai stat în frig bucurios, pentru ca nimeni să nu se simtă jignit.

Acum un număr de ani, o primăvară ploioasă și caldă aduce un frumos «pasaj» de sitari, la Mătăsaru. Regele exprimase dorința de a lua parte la o vânătoare în această localitate; erà momentul. Regretatul meu prieten Gr. Greceanu, organizează vânătoarea și prezintă Regelui o listă de câțiva invitați, rugând pe Rege să facă schimbă-

rile ce va crede. Regele acceptă lista cum îi este prezentată, spunând lui Greceanu: «invitații d-tale sunt și ai mei».

A doua zi, cel dintâiu sosit este Regele, în automobil, însoțit numai de un șofer. Soarele este trist, ascuns după nori și cerne o ploaie mărunță și rece. Transportându-ne la pădure în trăsuri, Regele simțindu-ne indispuși din cauza timpului, ne încurajează. Văzându-se înconjurat de mai mulți doctori, cari fuseseră invitați, printre cari și un mamoș, ne spune: «par'că mergem la un consult medical, să vindecăm soarele de tristeță» și, adresându-se lui Bonachi, «să-l extragem din nori!...» Norii s'au topit sub căldura soarelui, și vânătoarea ce înfăptuisem pentru Rege, a fost din cele mai frumoase.

Bun peste măsură cu făpturile cerești, Regele erà un vânător cumpătat și ideal de corect. Nu trăgea decât în vânatul care prezentă un interes de tir; nu încercă decât loviturile mai grele, cruțând vânatul care nu se apără destul de bine, prin fugă sau sbor.

Către seară, Regele este întrebat dacă se mai poate face o bătaie. Citind în inimile noastre dorința, Regele aprobă această bătaie, numai pentru noi, căci nu vroia să strice cu nimic mulțumirea noastră. A stat pe linie, cu pușca descărcată, ascultând cântecul de amurg al păsărelelor și neturburând sborul de îndrăgostire al sitarilor. Bătaia luând sfârșit tocmai pe marginea șoselei pe care se aflau automobilele, urăm Regelui sănătate și seară bună. Regele ne mulțumește pentru ziua frumoasă ce a petrecut, și ne invită pe toți pe a treia zi la o vânătoare la Periș. Ne grupăm, așteptând ca Regele să plece, în jurul automobilelor noastre. D-l Nedici, Consilier la Inalta Curte de Casație și Justiție, adus la vânătoare de un prieten care a trebuit să plece mai de timpuriu, adresându-se încet nouă, ne întreabă: «Dar pe mine cine mă ia?» Regele aude, și cel dintâiu răspunde: «Domnule Nedici, vă iau Eu, dacă voiți să-mi faceți această plăcere». D-l Nedici a plecat cu Regele, și Regele a dus pe Nedici până acasă, care nu se găsiă tocmai în drumul Cotrocenilor.

În toate faptele Regelui mare și sfânt, nu erà decât o profundă bunătate sufletească și o extremă delicatete.

INCERCARE ASUPRA BECAȚINEI

de Maior C. Rosetti-Bălănescu

O BRĂSNICEȘTE, becațina invită la modestie nu numai când o vânezi, dar și când scrii despre ea. Deaceia am renunțat la titlul scurt, dar cu aluri de definitivitate, ce am fost o clipă ispitit să agăț în capul acestor pagini: «Monografia Becăținei». Monografie, poate — căci n'am de gând să scriu nici despre mistreț, nici chiar despre toate becaținele laolaltă — dar când ți-ai răsfoit notele și ți-ai revăzut însemnările risipite, vezi că nu se încheagă la urmă, decât o parte din ce ar fi putut să fie. Rămân locuri albe ca pustiurile sau ținuturile necunoscute de pe un atlas vechiu, rămân încărligate puncte de întrebare în echilibru nestabil și fără răspuns. Monografie, poate — dar «Monografia» amănunțit reeșită numai din țara noastră se va scrie mai târziu — de alții probabil — când ne vom trezi din somn — când se va putea porni, printr'un organ larg difuzat, o anchetă vastă printre sute de corespondenți cu tragere de inimă, treji. Sunt și de aceștia de pe acum, slavă Domnului. Dar cei mulți dorm. Ce e mai curios, e că dorm chiar când trag cu pușca. Somn ușor și vise plăcute... tolă durdulie, prepelițe fripte căzute drept în gură (sistem «pică pară mălăiață în gura lui Nătăfleată»), becaține prinse cu sare pe coadă, zece potârnicchi dintr'un foc la frigare, tablou — record de iepuri cu măsline... Numai să rămână doar cu visurile și cu... măslinele.

* * *

Clasificație. La noi în țară, ca și în toată Europa de altfel, găsim 3 feluri de becaține: Becățina dublă sau Dubla cum i se spune prescurtat, Becățina obișnuită și Becățina surdă sau Surda. În cele ce urmează nu mă ocup decât de *Becățina obișnuită*. Unii autori mai vechi disting 5 specii de becaține europene, dar diferențierile ce fac nu sunt suficient justificate ca să le putem lua în seamă. Notez dela început ca să nu mai revin, că vânătorul-observator e câteodată surprins de unele deosebiri și poate chiar ispitit de cunoscuta manie ornitologică de a deduce imediat o specie nouă sau fie măcar

o subspecie. Întâlnești în adevăr becaține nu numai «mai mari» și altele «mai mici», dar și unele «mai cenușii» și altele «mai albe» pe pântec, cum sunt și unele cu picioarele «mai verzi» și altele «mai albastrii» și în fine altele «mai leneșe» și cari nu «țipă» când saltă, deși toate sunt becaține obișnuite: nu e vorba aci să le confundăm cu Dubla sau Surda. Nu putem însă să le acordăm drepturi de clasificare. Deosebiri pot proveni din cauze multiple: epoca împerecherei, mediul unde au stat, locul de unde vin, epocă, vârstă, mai știu și eu ce. Dar nu e mai puțin adevărat că o anchetă minuțioasă și comparativă asupra acestor deosebiri, cuprinzând un

Prețiosul nostru colaborator, Dl. Maior C. Rosetti-Bălănescu, cu un dropioi vânat în primăvara aceasta

mare număr de observațiuni și exemplare din cât mai multe locuri din țară, confruntate cu exemplare din afară de țară, de origini diferite, nu ar putea duce decât la rezultate interesante. Vânătorii au cuvântul. Să mai notez, pentru a tercu excepțiile, că și printre becaține ca și printre celelalte păsări se pot ivi exemplare atinse de albinism sau melanism. Găsesc citată o becațină albă; mai multe «isabelle» (cum e calul șarg sau cafeaua cu lapte), altele cenușii peste tot corpul. Sunt accidente rare. Nu cunosc să se fi semnalat astfel de exemplare la noi în țară. Vânătorii au cuvântul.

Am spus mai sus că nu mă ocup aci decât de Becățina obișnuită. E momentul să-i fixăm și numele științific. Bineînțeles n'am să încep să discut sumedenia de clasificări cari bântue în ornitologie. Obișnuit urmez cla-

sificația adoptată de Dombrowski în «Ornis Romaniae». În această clasificare becaținele fac parte din *Ordo Charadriiformes*, *sub-ordo Charadrii*, *familia Scolopacidae*, *sub-familia Totaninae*, *gen. Gallinago*. O clasificare veche, dar poate mai apropiată de marele public, pune becaținele în cunoscutul ordin al Picioangelor... Numele științific al becaținei obișnuite îl vom fixa la *Gallinago media*, Leach. Vă vestesc însă, că aceeași biată becațină o găsiți bombardată cu încă vreo 37 de sinonime! Să părăsim dar repede acest teribil labirint, pierzania bietului amator.

Nume europene. Pe românește îi zicem *Becățină*, dela francezescul *Bécassine*, care și el derivă dela *Bécasse* (sitar), care la rândul său provine, după toate probabilitățile, dela *bec* (cioc), atributul cel mai isbitor la amândouă păsările. Pe englezește îi zice *the snipe*. Pe nemțește *die Bekassine*,

În totdeauna m'am întrebat de ce becațina n'are nume românesc băștinaș? E destul de ciudat, știut fiind spiritul de observație al poporului nostru și adevăratul talent pentru porecla potrivită. Din acest punct de vedere e de observat că plantele și păsările de câmp și de pădure sunt mai bine împărțite — îmi pare chiar că și peștii. Nu e floare, iarbă, copac sau buruiană crescută pe pământul nostru, care să nu-și aibă numele, când frumos, când isbitor de just, când hazliu, când după utilitate. La fel cu mai toate păsările și păsărelele, oricât de mici — cari, ceva mai mult, au dese ori mai multe nume toate perfect potrivite. Rezist la adevărata plăcere ce aş avea să înșirui câteva exemple curat adorabile. Când trecem la păsările de baltă se schimbă însă povestea. M'a isbit acest lucru încă mai de mult, pe când lucram la un catalog al păsărilor noastre, încercând tocmai o identificare între numirile științifice, franceze și românești. Desigur, găsim încă destul de multe numiri foarte caracteristice, dar deseori foarte generale, înglobând sub aceeași denumire largă, o sumedenie de specii. Se va obiecta poate că speciile le-au compartimentat și diferențiat savanții, nu poporul. Nu e totuși întotdeauna exact. Sunt specii vecine în baltă, perfect distincte, chiar pentru un ochiu profan — și ades mai bine deosebite decât multe păsărele de câmp — și cari cu toate acestea rămân înfășurate în același nume generic. Un exemplu isbitor e în tot cazul becațina. Cu ce poate fi confundată becațina? De cineva complect miop, poate, cu vreunul din nenumărata armată, bine numită de altfel, a «fluerarilor». Dar becațina n'a fluerat, nici n'a piuit în viața ei. Are dimpotrivă un glas caracteristic și foarte personal. Poate cu sitarul. Asta da. Dar nu-i zice nimeni nicăeri «sitar de baltă». Am auzit în schimb aplicându-se acest nume Țigănușilor (*Ibis falcinellus*, L.): «sitar de baltă», «sitar negru». Dacă seamănă și țigănușul cu sitarul, apoi seamănă și țânțarul cu armăsarul. . .

Așadar, noi îi spunem becațină. Unii zic «becaț» sau «bicaț», dar veți admite că-i tot un drac, cum se spune.

De remarcat în fine, pentru a sfârși cu capitoul numelui, că într'unele părți din străinătate, numele popular al becaținei derivă dela. . . capră. Curios, nu? Ce-are aface capra cu becațina! Totuși are. Voiu explică corelația ceva mai departe. Și acum să trecem la descriere.

Măsurători. Măsurile ce urmează au fost făcute pe păsări adulte dela noi din țară.

Talie: măsurând un număr mai mare de becaține de ambe sexe, se observă că sexul nu are importanță în privința taliei: sunt când bărbați mai mari ca femelele, când femelele mai mari ca bărbații. Media acestor măsurători dă o talie de 28 centimetri. Exemplarele luate în parte variază între 25 și 31 centimetri.

Reamintesc că talia, lungimea unei păsări, se socotește din vârful ciocului la vârful cozii, pasărea fiind întinsă pe o masă, fără tracțiune exagerată.

Aripi: Lungime medie: 128 mm. Variaza între 120 și 136 mm.

Coadă: Lungime medie: 66 mm. Variaza între 58 și 75 mm.

Tars: Lungime medie: 34 mm. Variaza între 30 și

38 mm. Se știe că tarsul este partea piciorului cuprinsă între încheietura cu degetele și încheietura cu coapsa.

Cioc: Lungime medie: 69 mm. Variaza între 63 și 75 mm.

Greutate: Excesiv de variabilă după epoca anului și gradul de îngrășare. Variaza între vreo 80 grame la vreo 200 grame. Media, vara, între 125—150 grame.

Descriere. Bărbatul și femela adultă.

Cioc: cam de 2 ori mai lung decât capul și întotdeauna mai lung bine decât tarsul; drept, subțire, aproape rotund, la vârf mai mult lat decât înalt; baza mandibulei superioare acoperită cu o piele care se încrețește după moarte; nările la bază, laterale, ovale, scurte. Coloarea negru-brun, la bază cenușiu cu o nuanță roz.

Ochi: iris brun închis, aproape negru.

Cap: ruginiu deschis având deasupra 2 bande longitudinale negre punctate cu ruginiu, destul de largi și despărțite de o cărare îngustă, deschisă. Sub ochi o pată negru-brun. Obrajii ruginiu-gălbui cu pete negru-brun.

Gât: ruginiu-gălbui pătat cu negru-brun.

Piept: partea de sus, ca gâtul. Partea de jos alb barat cu brun.

Spate: brun-negru cu pete ruginii; două linii ruginiu deschis pe părți. Unii pretind că aceste linii au un ruginiu mai deschis la femele decât la bărbați. De controlat.

Aripi: ca spatele. Penele lungi din aripă brun-cenușiu, tivite cu alb la extremități; această bordură e mai mult sau mai puțin largă, după indivizi, și aproape inexistentă la penele cele mai lungi.

Pântec: alb.

Coadă: jumătatea de sus negricioasă, jumătatea de jos ruginiu-brun, cu bande transversale brune. Penele din margini tivite cu alb. Normal are 14 pene în coadă, dar sunt și excepții: citez, găsite la noi în țară, unele cu 12 pene, altele cu 16 și chiar 18 pene. Unii ornitologi s'au grăbit pe aceste anomalii accidentale să stabilească specii aparte. Astfel au apărut, spre confuziunea și disperarea amatorului, *Scolopax peregrina*, Brehm; *Scol. Lamotii* și *Pygmeae*, Baill; *Scol. Brehmii*, Kaup.; *Scol. Sabini*, Vig. Nu sunt de reținut.

Picioare: măslinii-brun, cu nuanțe dela gălbui-verzui la cenușiu-verzui, după indivizi.

Degete: 3 degete nepalmate și 1 deget superior prea puțin dezvoltat.

Năpârlire: dublă — dar nu aduce deosebiri notabile în îmbrăcăminte sau colorit. Poate, primăvara colorile sunt ceva mai vii, cu reflexe pe spinare.

Tinerii: au ciocul relativ mai scurt; sunt mai mici decât adulții și mai pătați pe dedesubt.

Am spus undeva mai sus că becațina seamănă cu sitarul — face de altfel parte din aceeași familie. «Ar fi un mic sitar dacă n'ar avea moravuri deosebite» zice Belon, din timpuri străvechi. (Belon, naturalist francez, 1517—1564). Fără a insista asupra acestor moravuri deosebite — una e pasăre de baltă, cealaltă de pădure — voiu indica în schimb câteva deosebiri în ce privește aspectul exterior. Comparativ cu sitarul, becațina e de talie mult mai mică, forma întreagă mai subțire, mai «trasă prin inel»; ciocul e mai puțin gros; tarsurile sunt ceva mai înalte;

coapsele, complet îmbrăcate cu pene la sitar, sunt la becațina golașe pe o treime. Petele pe pene sunt altfel distribuite, cele dela cap formând bande în lung, cele dela piept formând pete în chip de vârf de lance sau stropituri, pe când la sitar dimpotrivă aceste pete iau un aspect de dungii regulate.

Migrațiune. Becațina e o pasăre călătoare. Studiul cauzelor migrațiunii, oricât de succint, nu-și poate găsi loc în cadrul acestor pagini. Nu ne vom ocupa deci să discutăm sau să alegem, din multiplele teorii în prezență, motivul sau motivele cari împing păsările la lungile lor călătorii. Teoriile variază dela cauze geologice până la cauze electro-magnetice, cu tot felul de intermediare. Ne vom mulțumi să spunem, ca foarte probabil, că migrațiunea e un fenomen complex în care grija hranei domină la plecare și grija reproducerii la întoarcere.

Și becațina, ca orice pasăre migratoare, își va avea drumurile de călătorie jalonate cu locuri potrivite pentru hrană — cu bălți în cazul ei particular. Influențele cari pricinuesc mutarea de pe un loc la altul par a fi în primul rând căutarea hranei — în legătură cu temperatura și vânturile. Din observații numeroase, dar mai cu seamă prin procedeul «inelării» s'au putut stabili destul de bine itinerariile, în liniile lor generale, urmate de multe din păsările călătoare. În alte țări, drumurile de deplasare a păsărilor sunt în amănunțime identificate și ușor de transpus pe o hartă. La noi aceste observațiuni lipsesc aproape cu desăvârșire.

Înainte de a pleca la drum lung, drum care străbate întinse locuri uscate nefavorabile felului lor de hrană, becaținele stau în bălțile ce le asigură masă îmbelșugată, făcând provizie de putere sub formă de grăsime, putere de care vor avea nevoie pentru a străbate cu o vertiginoasă viteză sute de kilometri până la alt popas prielnic. Tot astfel aviatorul înainte de a porni într'un lung raid se aprovizionează din belșug cu benzina necesară. La noul popas stolurile se risipesc în căutarea hranei — veșnica problemă. E de remarcat de altfel că mai toate păsările migratoare se strâng pentru călătorie și se risipesc pentru mâncare — cum este și natural de altminteri, fiecare grup dispunând astfel de un teren relativ destul de întins ca să-l poată exploata cu folos. În mod normal un teren dat nu poate cuprinde mai multe păsări decât îi permite capacitatea sa de hrănire.

Plecarea dintr'un loc nu e însă generală. Diferite cauze — vârstă, vigoare etc. — fac ca individul să fie mai mult sau mai puțin simțitor influențelor externe — temperatură, vânt etc. Și apoi sunt și «caractere» deosebite: sunt păsări «grăbite» și sunt păsări «negrăbite»; unele iau drumul cel mai scurt până la țelul final, dornice par'că să ajungă cât mai repede; altele se despart de grosul trupei călătoare, rămân în urmă, hoinăresc de ici colo, se deplasează încet, în etape mici, când dincolo, când dincoace, se opresc, lenevesc dealungul drumului pe loc găsit bun și rămân chiar pe loc dacă nu le supără nimic. Deaceea migrațiunea nu trebuie înțeleasă în mod rigid ca un bloc compact plecat dintrun punct spre a ajunge la un țel pe o întinsă traectorie neîntreruptă. Adesea nu e decât o destrămare pe fronturi largi, înaintând din

etapă în etapă, risipindu-se din loc favorabil în loc favorabil, cu staționări, cu excursiuni locale — spre țelul final.

În călătoria lor, becaținele nu par să adopte vreo formație sau ordine determinată, ca rațele sau cocorii. Trec în grupuri neorânduite. Se prea poate că nu aceleași păsări să fie mereu în cap, deschizând drumul, dar înlocuirea nu pare să se facă după vreo normă. Dealtfel, becațina, pasăre migratoare mai mult nocturnă decât diurnă, mică, e destul de greu de observat în timpul călătoriilor sale în înaltul cerului. Se observă ziua câte odată un stol de becaține obosite de drum ce-și caută loc pe baltă, evoluează, se dislocă — o parte aici, alta dincolo — și se așează, dar nu compact, ci risipite: un stol de vreo 15 bucăți se risipește pe 100 sau 200 m. Stolurile nu știu să fie prea mari: 15—20, poate 40 bucăți. Vânătorii au cuvântul. Viteza de zbor a becaținei ar fi, după un autor, de 90 km. pe oră.

Migrațiunea de plecare. (Numesc «migrațiune de plecare» mișcarea păsărilor dela Nord la Sud, iar «migrațiune de întoarcere» revenirea lor în primăvară).

Să încercăm ca din studiul migrațiunii becaținei în complexul ei european să tragem oarecari concluzii pentru țara noastră.

Centrele importante de nidificare (cuibărit) a becaținei în Europa, centre din cari vor porni vinele, șuvoaiele de călătoare ce vor alimenta celelalte țări europene, sunt următoarele:

1. Centru de nidificare în Anglia și Irlanda. Nu ne vom ocupa de acest centru, care dând un pasaj dela Nord la Sud, alimentează coastele Franței dealungul Atlanticului până la Pirinei, fără să ajungă vreodată la noi.

2. Centru de nidificare în Olanda și Scandinavia. Dă loc la un pasaj foarte interesant, dar de care iar nu ne vom ocupa, căci fiind îndreptat spre occident, nu ne atinge.

3. Centrele de nidificare din bălțile Poloniei, Rusiei și Germaniei de Nord. Aci ne vom opri.

Se pot, cred, distinge aci pasagii pe 3 direcții:

a) un șuvoi care pleacă spre Vest, alimentând cu un contingent important Franța, Italia, Spania;

b) un șuvoi încă mai important care coboară dela Nord spre Sud și care canalizat pe văile Dunării și Tisei se îndreaptă spre Coastele Adriatice, Balcani, mai ales Albania, loc de concentrare important de becaține (și sitari). Aceasta pentru becaținele «grăbite», cele ce se silesc să ajungă cât mai repede la țel. Dar din acest șuvoi, cele «negrăbite», cele hoinare, se despart, împânzesc Peninsula Balcanică, se împrăștie pe valea Dunării spre Est, întârzie în bălțile Dunării-de-jos, poposesc în Dobrogea, în Deltă — raiul păsărilor de apă;

c) un șuvoi care s'a scurs tot Nord-Sud, dar pe văile Siretului, Prutului și Nistrului și care se întâlnește în Dobrogea cu becaținele din șuvoiul precedent. De aci vor pleca în număr important prin Bosfor spre Asia Mică și Egipt.

4. Trebuie, cred, să mai luăm în considerare centrul de nidificare important ce se găsește la Sud de Munții Urali, între Marea Caspică și Marea de Aral — și poate

și un altul mai la Nord, la granițele Rusiei europene și asiatice. Un șuvoi din acest centru e îndreptat spre Asia, dar altul se îndreaptă în mod cert spre Vest, în Europa, și ajunge în Limanul Nistrului și Dobrogea, unde întâlnește păsările venite din bălțile Pinskului din Polonia, bălțile rusești și germane de nord.

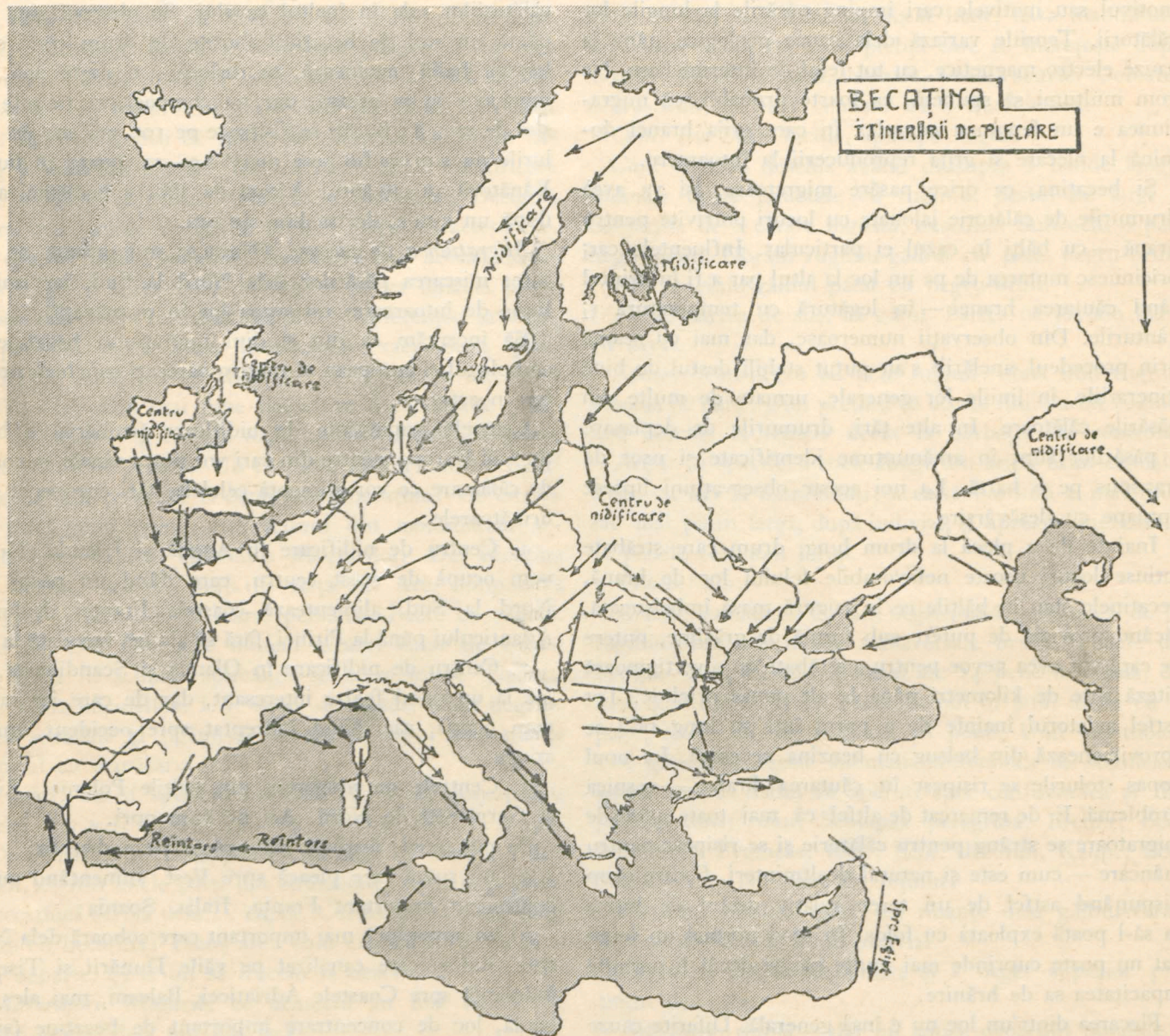
Rezumându-mă deci, cred că țara noastră e alimentată:

1. Pe la *Vest* prin hoinarele șuvoiului ce se îndreaptă

spre Adriatica din centrul polono-ruso-german, infiltrația făcându-se în special pe valea Dunării;

2. Pe la *Nord* prin șuvoiul polono-rus canalizat pe văile Siretului, Prutului și Nistrului;

3. Pe la *Est* din centrele de nidificare asiatice indicate mai sus, șuvoi venind probabil peste Volga, urmând cursul inferior al Donului, al Niprului, ajungând la Limanul Nistrului și în fine în Dobrogea.

Harta alăturată încearcă să concertizeze cele spuse mai sus. Dar bineînțeles, singură o observație metodică, organizată, dându-se o mare dezvoltare inelării, va putea fixa neîndoelnic cele ce încerc azi pe dibuite — poate prima oară în România și pe românește.

Adaug, pentru o idee de ansamblu, că becaținele trec în Africa, unde se găsesc în special în Egipt, Tunisia, Tripolitania, Algeria. Din Egipt sue valea Nilului, trece prin Abisinia, ajunge până în regiunea marilor lacuri (Victoria-Nyanza, Tanganika etc.) și atinge chiar Mozambicul. A fost întâlnită până pe malurile Zambeului, deci mult dincolo de equator. În Asia, Siberia întregă

e locuită de becațină în timpul verei. India, Indochina, Siamul, China, iarna. Merg până în Ceylon și insulele Sonde. Există un pasaj între și Siberia orientală, Japonia, coasta de Est a Asiei și Filipine. Există și în America.

Migrațiunea de întoarcere. Intoarcerea de primăvară se face ear pe aceleași drumuri ca la plecare? Observațiunile sunt puțin precise. În tot cazul, ce domină acum e instinctul de reproducere — toate tind spre centrele de nidificare. Apoi, primăvara locurile favorabile sunt mai multe, inundații mai numeroase, bălți secate mai puține, deci becaținele se pot împrăști pe întinderi mai mari. Pe de altă parte procedul inelării a dovedit că unele

palmipede, poate și unele picioroange, descriu în jurul Mediteranei o călătorie circulară: cobor din Polonia, trec prin Bosfor, Asia Mică, Palestina, Egipt, Tripolitania, Tunisia, Algeria, Maroc, revin prin Gibraltar, Spania, coasta Atlantică a Franței și se înapoiază prin drumuri *transversale*, dealungul văilor, la locul de origină. Pe unde ne sosește becațina noastră primăvara? Sue ea Sud-Nord? Face ea ocolul descris mai sus? Ce poate răspunde un singur om? Observația ar trebui să fie organizată, o repet. Nu e locul să insist aci, nici să mai recriminez. Ar fi dealfel zadarnic: am mai încercat odată un apel către vânătorii noștri: strigăt în pustiu: dorm. Cred că becaținele ne sosesc, în linii generale, dela Sud și Sud-Vest. În adevăr, păsările, înainte să ne atingă țara sunt răspândite peste alte întinse ținuturi, ca un vast evan-

taliu ce și-ar avea origina, mânerul, în centrul de nidi-ficare polonez, cel mai important, probabil, pentru noi. Toate aceste becaține tind spre acest centru, dar incontestabil nu toate vor urma acelaș drum, buluc, ci din diferite puncte unde se găesc împânzite vor gravita, din etapă în etapă, pe spetezele, pe razele acestui evantaliu, la centru. Considerând situația țării noastre față de acest centru, pasagiile ar fi logic orientate din direcțiile ce am indicat mai sus. Vânătorii au cuvântul.

Să adaug ca o observație generală, că locurile neapte pentru becaține rămân tot atât de pustii la plecare cât și la întoarcere. Becăține, fără bălți sau locuri umede în anume condițiuni, nu pot fi.

(Va urmă).

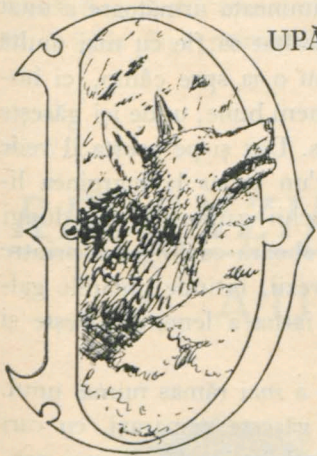

I E P U R E L E

DE H. L Ö N S

In românește de: *Dragoș Navrea, profesor*
Inspector de vânătoare

II

UPĂ marea bătaie la iepuri se mai potoli vânătoarea. De atunci, nici pe jumătate nu mai erau atâtea urme de iepuri îndreptate spre grădina de zarzavat. Braconierul satului prea adeseori trebuie să pândească în zadar, căci foarte rar își mai facea apariția câte-un iepure, iar ghilțurile așezate la gard, mai întotdeauna rămăneau goale. Dacă primăvara va fi bună, la toamnă vor fi iepuri destui, deși arendașul terenu-

lui de vânat eșia din când în când după câte-un iepure pentru bucătăria sa. Mai veni odată un viscol mare, dar apoi se îndreptă vremea și-acum pe la finele lui Ianuarie, iepurii se silesc din răpuzeri, ca rasa lor să se mențină și să nu fie amenințată cu pieirea. Soarele de dimineață bate frumos, calduț, printre arborii golași ai pădurii. Șoarecii se amuzează sâsâind, botgrosul face pe cavalerul, gaița cârâie, ciorile se hârâie, vererițele sar din cracă 'n cracă și căprioarele se plimbă în liniște de colo până colo, căutând hrană. Bătrâna ciută de-odată ridică capul și privește spre desiş, de unde se aud trosnituri de crăci uscate. Cei doi pui ai căprioarei fac la fel. Din tufiş apare un iepure, hopăie spre luminiș, ascultă, mai face un hop, scormonește zăpada, o dă la o parte, molfecă puțină verdeață și stă să-l bată soarele. Se ridică iarăși; privește căprioarele, stă pe loc și mănâncă

liniștit. Sare din nou, face o minciună și privește înapoi spre desiş, de unde apare încă un iepure. El vine grăbit, ținând nasul în urma primului iepure: este un iepure care gonește iepuroaica de vreo două ceasuri. Iepuroaica sare mai departe, trece printre căprioare, îndreptându-se spre pădurea cea mare. Iepuroiul ține urma, merge grăbit cu nasul pe pământ îmbătat de dragoste, și, nici nu observă căprioara, decât numai atunci, când a ajuns aproape de ea. Căprioara se mânia, dar iepurele, fără să se sinchisească, trece înainte, Din desiş apare al treilea iepure. El ține urma celui de al doilea. Primul iepuroi stă în față cu iepuroaica, se apropie de ea enervat, ea însă îl ocolește și dă peste al doilea iepuroi, care se și repede la ea. Cât ai clipi din ochi, primul iepuroi îl și ajunge, și se face o încăerare. Lupta încinsă, la care căprioarele asistau ca public spectator, ținū o bună bucată de vreme. Insfârșit cei doi combatanți își luară seama și se potoliră. Căutând încoace și în colo găesc urma iepuroaicei dispărute. Iepuroii merg în urma ei, distanțați la zece pași unul de altul, trec prin tăetură, prin desiş, apoi iar înapoi în pădurea cea mare, de acolo prin pădurea de fagi și ies la câmp. Ajunși aci, cei doi bărbătuși încremenesc: în câmpadorata lor iepuroaică se pregătiă de nuntă cu un al treilea iepuroi. După cinci minute se și formează un quartet. În frunte aleargă iepuroaica, cei trei iepuroi după ea. Aci o prinde unul din ei, aci o ajunge celălalt și când cei doi se încăeră, iepuroaica se apără de atacul celui de-al treilea. Iși caută refugiul în pădure, dar nu scapă de cei trei donjuani. Se făcū de mult amiază, dar sfârșiră cu bătaia, căci câinele țaranului făcū regulă

între ei, împrăștiindu-i în toate părțile. Biata iepuroaică, flocăită, abia atunci putu să-și găsească un adăpost.

Patru săptămâni mai târziu. Iepuroaica gravidă are multe de făcut lângă grămada de surcele acoperită pe jumătate cu frunziș uscat, adus de vânt, loc bine adăpostit, apărat pe o parte de un măracine, iar pe alta de un șanț prelung. Un pitulic mititel, obișnuit să doarmă aci, făcând gălăgie mare ori de câte ori mocăia iepuroaica prin partea locului, la urmă însă se obișnuie și el. Dar într-o zi, pe când porni la vânatoare după păianjeni, pitulicul văzu patru animale mărunte, păroase, ceace îi dete prilejul să facă o gălăgie neobișnuită, încât o cioară cocoțată în brad își lungi gâtul, cuprinsă de curiozitate, și sărind din cracă 'n cracă, veni până deasupra măracinelui. Aci privește în toate părțile, se chiorăște și la dreapta și la stânga, lungește gâtul, pentru a se convinge însfârșit, că acolo jos nu este nici un șoarece; dar știe, că atunci, când pițigăește pitulicul, ceva nu este în regulă. Dintr'odată vede, că ceva asemănător unei frunze de culoare închisă, se mișcă într'un fel foarte curios. Ea privește cu mai mare atenție și abia acum obsearvă puilul de iepure. În clipa următoare se și năpustește asupra iepurașului. Mititelul se vaită cu glasul subțirel, iar mumă-sa, care rodea o crăcuță nu mai departe ca cincizeci de pași, la auzul vaetului vine ca o furtună, încât cioara nu mai are vreme să ia măsuri de apărare. Loviturile iepuroaicei înfuriate cad ca ploaia asupra cioarei culcată pe spate, până când îi succede să scape din bătaie batjocorită rău, și cu penele jumulte.

Mulți dușmani are iepurele bătrân, dar iepurele tânăr are și mai mulți. Printre ei se numără vulpea și jderul, viezurele, dihorul și nevăstuica, apoi uliul și eretele, cucuvaea și șorecarul, barza, cioara și coțofana, câinii hoinari și pisicile braconiere. Nici ariciul și nici șobolul nu se sfiesc să se apropie de iepurași și chiar și specia mare a melcilor negri, fără casă, este în stare să roadă până la moarte aceste mici făpturi neajutorate. Dar cel mai mare dușman al lor este vremea rea; o ploaie rece sau o moină din Februarie, omoară cu sutele aceste odrasle. Cei patru pușori ai noștri însă, se găsesc în pădure la bun adăpost, cald, uscat. De aci și până 'n câmp se înlănțuie tufă lângă tufă, printre cari se împletesc ramurile brazilor și firele lungi de iarbă uscată, fuscei și multe uscături, așa că nici vulpea nu prea este periculoasă pentru cei patru micuți. Astfel, sub scutul bun al naturii, cei patru frățiori cresc și se dezvoltă frumos, iar odată cu sosirea lui Martie, au curajul să meargă spre câmpul cu soarele cald, unde se nutresc savurând verdeța proaspătă. Când apare umbra vreunei păsări trecătoare, ei ciulesc urechile și se pitulesc repede în măracinișul cel mai apropiat. Dușmani se găsesc însă și pe pământ. Astfel, într-o dimineață, pe când se juca în bătaia sclipitoare a soarelui, apare din șanț o făptură lungă, subțire, bălțată cu alb și negru. Ea se ascunde în brazdă, aleargă dealungul ei, își ridică capul, privind în sus și în jos, și ajungând în dreptul iepurilor trece în semănături. Tocmai veni un iepure prin fața ei, și-atunci se aruncă în gâtul lui. Iepurașul se sbătù cum putu, se vaită cât îl ținu gușulița, dar ceilalți frați înspăimântați

se retrăseseră de mult în ascunzătoare, pe când muma lor făcea nuntă pentru a doua oară, mai în fundul câmpului. O altă iepuroaică la auzul țipătului, se repede din culcușul ei și dă buzna peste hermelină. Dar este prea târziu, micuțului i s'a rupt o arteră și se sfârșește în sughițuri înecate în sânge. Iepuroaica își vede de drum și 'ndată apare hermelina, pândește câțva timp spre a nu fi observată și dispare apoi cu prada în ascunzișul ei.

Pădurea se 'nviorează. Răsare tot felul de iarbă și florile dalbe apar de sub frunzișul învechit. Cei trei frați au devenit feciori mari, cari știu să fie băgați în seamă și au cutezanța să iasă și 'n câmp mai departe, dar numai acolo, unde este vreo tufă. Indată ce se desenează pe pământ umbra vreunei ciori, cei trei se 'mbulzesc unu 'ntraltul, ciulesc urechile și se pitesc pentru a părea a fi un mușuroiu, sau o grămăjoară de pietriș. În felul acesta viața este mai frumoasă. Pretutindenii cresc numai ierburi bune; trifoiul este mare, tufișurile sunt încărcate de muguri și semănăturile sunt din zi în zi tot mai înalte. Pe deoparte e bine, pe de alta rău, căci vulpea se poate ascunde mai bine prin lanuri și chiar și câinele nu poate fi observat, decât prea târziu. Alaltăeri către asfințitul soarelui s'a întâmplat, că vulpea a prins unul din iepuri, l-a adus la vizuina ei și dacă gaura unui podeț n'ar fi fost așa de aproape, un câine ar mai fi prins ieri un iepure, dar el s'a putut refugia sub pod, a stat acolo în întunec o oră întregă și numai după aceea și-a văzut de drum spre pădure. Aci s'a pitit sub o tufă și-a adormit, emoționat de peripețiile zilei. În dimineața următoare a uitat toată spaima din ajun, dar a învățat să fie cu mai multă băgare de seamă. De aceea el nu o ia spre câmp, ci hopăie spre luminișul plin de burueni bune, unde își găsește singurul frate, ce i-a mai rămas. Dar și pe acesta îl vede pentru ultima dată. Pitită într'un stejar la marginea livezii, stă o pasăre mare, cu ochii galbeni și cu dungi peste piept. Fără nici un șuer sboară ca fulgerul printre crăcile înfrunzite, dealungul livezii, întinde ghiarele galbene spre iepurele, ce molfăe iarba a lene, îl lovește și dispare cu el în pădure.

La început erau patru, acum a mai rămas numai unul. Nu trăește singurel, peste tot găsește camarazi, cu cari se distrează, când în trifoi, când în livadă. E mai precaut și nu se mai încumetă să iasă pe lumina zilei, de când un câine, l'a gonit prin toate câmpurile, până ce a putut ajunge la măraciniș. De aceea așteaptă întotdeauna până sosește amurgul; se așează la marginea pădurii și stă până iese în câmp iepurele cel bătrân, cu care s'a împrietenit. Atunci se furișează și el, părăsind pădurea. Fiind și el un bărbătuș ia seama la toate obiceiurile bărbătușilor bătrâni. De aceea nu se așează la mâncare, fără ca mai înainte să bage de seamă la cele ce se petrec în jurul lui. Ascultă, dacă nu cumva se aude vreun foșnet, vreun zgomot suspect, rupe un fir uscat de iarbă, mai face o săritură a lene și cu foaia de trifoi între dinți, trage cu urechia, încremenit, până ce s'a convins, că a fost numai un șoarece sau o broască. Incetul cu incetul a învățat să se teamă de vulpe și câine decât numai atunci, când trebuie. Dacă șanțul sau măracinișul nu este departe, lasă să se apropie câinele sau vulpea până la cincizeci de pași

de el și numai după aceea caută să se ascundă. Când își face culcușul, brodește un loc, unde sunt mulți măracini și iarbă uscată; acestea nu permit nici unui dușman să se apropie, fără să nu fie auzit sau îl împiedecă să străbată până la ascunzișul lui. A mai făcut experiența, că patru urechi aud mai bine decât două și șase aud de trei ori atât cât două, iar acolo unde se găsește un bărbuș bătrân este mai multă mâncare și mai multă siguranță, decât acolo unde, nu e nici un iepure și chiar dacă uneori bătrânii bărbuși sunt violenți, când sunt indispuși, te poți bizui pe ei și poți fi liniștit.

Dela acești domni bătrâni poți învăța foarte multe. Câtă vreme iepurii tineri și sfătoși nu stau mult la chibzuială când iese din pădure și încep să mănânce aproape de marginea ei, bătrânii își iau răgaz și vin la margine numai când se îmbină bine cerul cu pământul, mai veghiază o bună bucată de vreme, pentru că apoi să iasă la luminiș dealungul șanțului. Dacă au ajuns până aci, pândesc încă puțin și în loc să se apuce numai decât de mâncare, avansează în spre inima câmpului sau în mijlocul livezii, de unde pot vedea departe. Nici nu le trece prin cap să se sinchisească, dacă aud vreun câine lătrând, sau dacă aud vreun om; mai întâiu așteaptă să vadă, dacă se plătește să bată în retragere. Dacă oamenii sunt în căruță, sau dacă vorbesc tare, ori duc vreun lucru mare în cărcă, iepurele știe, că poate sta liniștit, sau dacă câinele nu are vânt bun, deasemenea nu trebuie să-și la tâlpășița, ci ajunge să se pitească, ca să nu fie zărit. Dacă îl gonește vreun câine, iarăși nu are nici un rost să o ia la fugă prin toate câmpurile, ci e mai cuminte

să facă mereu la minciuni, până când câinele ameițit și zăpăcit, lasă partida, sau sare de atâtea ori peste șanț, până ce câinele îi pierde urma. În sat sunt mulți câini, cărora le-a trecut cheful să alerge după iepuri, de oarece bătrânii bărbuși adeseori i-au dus de nas.

Toate acestea se pot învăța dela bătrâni, cari mai au și alte obiceiuri. În partea din fundul pădurii este o groapă cu nisip. Când te-ai udat sau ai luat umezeală din rouă, alergi de vreo duzină de ori prin nisipul alb și moale și nu mai simți umezeala de loc, căci a înghițit-o nisipul și când bate soarele după aceea, nu trebuie, decât să te scuturi puțin și ești curat și uscat. Afară de aceea, cei bătrâni mai cunosc toate locurile liniștite din pădure și toate unghiurile câmpului, unde e mâncare bună. Peste noapte vin până aproape de sat și se ospătează din verzele grădinarilor. Ei știu precis, unde este vreo deschizătură în gard și unde lipsește câte o scândură din stobor; ei cunosc și fiecare tufă, fiecare spin din câmp. În pădure, unde sunt multe tufe, se plimbă în plină lumină și-și potolesc foamea; ei nici nu se gândesc să-și facă culcușul numai în pădurea întunecoasă, ci se instalează cu predilecție pe grămezile nisipoase din fața pădurii, căci pe nisip se aud pașii foarte bine, dacă se apropie cineva. Afară de aceasta, aci locul întotdeauna e uscat, apa se scurge repede; iar alături pe luncă, crește verdeață de tot felul, care deși nu te îngrașe, dar e mai bună, decât trifoiul gras, iar în ce privește tabietul, nimic nu este mai plăcut, decât să te tolănești pe nisipul încălzit la soare. Vânturelul stă de veghe, dă mereu târcoale pe sus, și semnalează dacă vede apropiindu-se ceva periculos.

RECENZII

LITERATURĂ PRIMITĂ LA
REDACȚIA NOASTRĂ

AUS MEINEM JÄGERLEBEN ¹⁾

(DIN VIAȚA MEA DE VÂNĂTOR)

de Ferdinand Baron de Hildprandt

UTINI dintre aleșii zeiței «Diana» au avut ocazia să vâneze în atâtea locuri și atâtea specii de vânat ca baronul Hildprandt, care a cutreerat vânând Boemia, patria sa, apoi Moravia, Austria inferioară, Korinthia, Bosnia, regiunea muntelui Tatra din Carpații de Nord, regiunea

savant, — printre descrierea peripețiilor de vânătoare, autorul ne dă multe sfaturi practice, și ne comunică multe experiențe din domeniul ocrotirii și protecției vânatului.

Deși lectura cărții întregi, scrisă într'un stil simplu dar plastic și foarte atrăgător este un adevărat deliciu, pentru noi, vânătorii români, partea care tratează despre vânătorile din Tatra sunt cele mai interesante, fiind multă asemănare între acele terenuri și terenele noastre de munte.

Nu este vorba nicidecum de povestirile unui «trăgător», care de dragul «sportului» cutreeră lumea ne râvnind decât la «record». Nu, cartea este scrisă de un vânător cu inima caldă, iubitor al naturii și a creaturilor ei, care vânând oriunde, tratează vânatul ca la el acasă, unde din interes personal îl cruță și ocrotește.

Foarte multe ilustrații — fotografii și desene — împodobesc cartea legată în pânză, care se poate comandă ori direct dela editor, ori prin vreo librărie. Red.

lacului Achen și litoralul Mării Nordice. A vânat toate speciile de vânat aflătoare în aceste ținuturi, dar cu mai mare pasiune cocoși de munte, căpriori, capre negre, cerbi, urși și foci.

Însă cartea lui nu cuprinde simple povestiri de vânătoare, ci împletite — într'un mod fără să-și dea aere de

¹⁾ Ediția: Verlagsbuchhandlung Paul Parey in Berlin, SW 11, Hedemannstrasse 28 u 29. Prețul Rm. 4,50.

COMUNICĂRI ȘI PUBLICAȚIUNI

A DOUA EXPOZIȚIE DE CĂINI DIN BUCUREȘTI

19 — 21 MAIU 1928

Societatea Pentru Îmbunătățirea Rasei Canine (S. I. R. L.) aranjase în zilele de 19—21 Maiu a. c. a doua ei expoziție, cu următorul program:

Sâmbătă 19 Maiu ora 11 1/2: Inaugurarea expoziției. Deschiderea expoziției pentru public la ora 14. La ora 16 concurs de frumusețe și rasă pentru braci, setteri, pointeri și griffoni.

Duminică 20 Maiu: Concurs de frumusețe și rasă pentru doge, Saint-Bernhard, câine ciobănesc german, doberman, sheepdog, barzoi, cocker, pekingese, loulou, spitz, american, seindenpinch, mocs și rehpincher.

Pe urmă demonstrație cu câini de poliție.

Luni 21 Maiu: Concurs de frumusețe și rasă pentru, bulldog,

Premii oferite de A. R. P. C., diplomă și medalie de aur celui mai bun câine premiat cu premiul I, de rasă St.-Bernhard.

Idem pentru cel mai bun brac german cu premiul I, și tot așa pentru cel mai bun barzoi cu premiul I.

COMITETUL EXPOZIȚIEI

Președinte: Colonel D. Mavrocordat.

D-na Lala Ionescu-Marița D-l Christian Tell;

D-na Marie Contessa Keller D-l Mario Gebauer.

JURIUL PENTRU CONCURSURI

Președinte de onoare: A. S. R. Principele Nicolae;

Președinte: D-l Gheorghe Schina.

D-l General G. Manu

D-l Dr. Rădulescu-Calafat

D-l Mihai Moșandrei;

D-l Elemér Capdebó;

Atașat, d-l Maior Traian Tetrat

Au fost premiați următorii câini:

Rasa brac german

(prezenți 3 câini)

Premiul I: Eick von Runenstein, născut la Dresda, 2 Aprilie 1924, pedigree înregistrat, premiat la Mannheim 1927, Timișoara 1927, premiul II la București 1927. Proprietar d-l Giovanni Axerio, București.

Premiul I: Gera von der Teufelsburg, născută la Dresda 1 Nov. 1921, pedigree înregistrat, premiată la Budapesta cu premii III, II și I, București 1927 cu pr. I. Proprietar d-l Giovanni Axerio, București.

Premiul II: Spritz, 1 1/2 ani. Propr. d-l D. Vasilescu, București.

Rasa brac St. Germain

(prezent 1 câine)

Premiul I. Rolf, propr. d-l Căpitan Alexiu, București.

Rasa setter

(prezenți 10 câini)

Premiul I și marele premiu de onoare: Soley (irlandez) 4 ani. Propr. d-na G. Munteanu, București.

Premiul I. Puffy (englez) 3 ani, propr. d-na S. Tack.

» I. Don (gordon) 3 ani, premiul I, Exp. București 1927, propr. d-l I. Pârvulescu.

Premiul II. Mișu (englez) 4 ani, propr. d-ra Zambra.

» II. Jack (gordon) 3 ani, propr. Col. Ilie Partenie.

Premiul III. Guță (englez) 4 ani, propr. d-ra Zambra.

Rasa pointer

(prezenți 6 câini)

Premiul II. Bob, 4 ani, propr. d-l Edmond Guerive.

A. S. Principele Regent Nicolae vizitând împreună cu d-l Prefect al Poliției General Nicolescu a II-a expoziție de câini din București

baset, fosterieri și câini ciobănești indigeni; iar pe urmă concurs la vizuine și demonstrație de câini de poliție.

De discutat erau următoarele premii: *Marele Premiu de Onoare*, donat de S. I. R. C. pentru cel mai bun câine din punct de vedere de rasă și frumusețe, dintre acei cari au obținut premiul I.

Cupa Dr. Ion Costinescu, donată de d-l Dr. I. Costinescu, primarul Capitalei, pentru cel mai frumos câine pointer din expoziție, cu condiția, să fie cel puțin 5 concurenți.

Premiul Anton Paul, lei 3.000, pentru cel mai frumos câine ciobănesc, cu condiția să fie cel puțin 5 concurenți.

Premiul Nicolae Paul, lei 2.000, premiul al doilea pentru câini ciobănești, aceleași condițiuni.

Premiul Mario Gebauer, lei 1.000, premiul al treilea pentru câini ciobănești, aceleași condițiuni.

Premiile S. I. R. C., trei premii pentru fiecare rasă și categorie. Pentru concursul de câini de vizuină trei premii (medalii) și premii în bani. Titlul de *champion* cu diplomă se decernă oricărui concurent, care a obținut pentru a treia oară premiul I, indiferent dacă precedentele 2 premii au fost dobândite în țară, sau în străinătate.

Orice publicație trebuie să ne sosească cel puțin până la 15 ale lunii, pentru a putea apare în numărul lunii viitoare al Revistei. Publicațiile oficiale se plătesc cu anticipație, socotite câte 3 le cuvântul.

Mențiune: Lady, 2 ani, *propr. d-l Șt. Sendrea și Bitter de Belval*, 10 luni, pedigree înreg. *Propr. d-l Dr. C. Leonte*.

Rassa griffon
(prezenți 4 câini)

Premiul I, Pickevick, 2 ani, premiul III Exp. București 1927, *propr. d-na Isabella Radogewska*.

Premiul II, Vera, 1 an. *Propr. d-l Emil Svec*.

Premiul III, Dingo 4 ani, *propr. d-l Dinu Brătianu*.

Mențiune: Clo 5 ani, *propr. d-na I. Radogewska*.

Rassa doge
(Prezenți 9 câini)

Premiul I. Prinz Rudi von Rozendael (danez) 2 ani. Pedigree, diverse diplome. *Propr. d-na Aline Micescu*.

Premiul II. Asie Troier (german) 2 ani, pedigree. *Propr. d-l C. P. Greceanu*.

Premiul III. Baldur von Hchenstraus (german) 3 ani, pedigree. *Propr. d-l Ministru Colas*.

Premiul III. Lord Sommerland (german) 1 an. *Propr. d-l G-ral Bonciu, București*.

Rassa sheepdog
(prezenți 2 câini)

Premiul I. Bob, 6 ani, *propr. d-l R. R. Redgrave, Ploești*.

Premiul I. Dudle, 5 ani, *propr. d-na Adina Take Ionescu*.

Rassa berger
(prezent 1 câine)

Premiul I. Guide de 2 ani, *pr. d-l Honigman*.

Rassa barzoi
(prezenți 16 câini)

Hors concours. Igor I 2½ ani, premiul I și premiul de onoare la Exp. București 1927. *Propr. d-na Loulou Andreas*.

Premiul I. Jola des Cordeliers, 1 an, pedigree, *propr. d-na Bolton*.

Premiul I. Lord, 4½ ani, *propr. d-na Stella Bagdat*.

Premiul II. Nușa, 2½ ani, *propr. d-na Plagnol*.

Premiul II. Sonya, 1 an, *propr. Căp. G. Alexiu*.

Premiul III. Astor, 2½ ani, *propr. d-na Căp. Dudescu*.

» III. La Hogue, 4 ani, premiul II. Exp. București 1927, *propr. d-na M. Popovici*.

Premiul III. Harry, 3 ani, *propr. d-na Simona Colaru*.

Rassa cocker
(prezenți 10 câini)

Premiul I. Frisson 2 ani }
Darling 3 ani } *propr. d-na Mimi Bilciurescu*.

Premiul II. Pedro 1½ ani, *propr. M. S. Regina Elisabeta a Greciei*.

Premiul II. Gypsi, 2 ani, *propr. d-na Anna Wohlfeld*.

» III. Baby, 1 an, *propr. d-na Cella Lahovary*.

Mențiune: Nero 4 ani, *propr. d-l V. Vastelli și Tubibe propr. d-na Faure*.

Rassa pakingese
(prezenți 11 câini)

Premiul I. Peta-wou 1½ an, pedigree, *propr. d-na N. Bronsescu*.

Premiul I. Ricquet, 4 ani, *propr. d-l Arthur Müller*.

Premiul II. Alma, 6 ani, *propr. Leon Reșan*.

Premiul II. Tubbie, 3½ ani, pedigree, *propr. d-na E. Ureche*.

Premiul II. Pecky, 1 an, *propr. d-na E. Furnica*.

Premiul II. Fantom, *propr. Ing. Ionescu*.

Premiul III. Chouchon, 1 an, *propr. d-na A. Isbekhi*.

Rassa loulon
(prezenți 2 câini)

Premiul II. Pik (de Pcmerania) 4 ani, *propr. d-na Dr. Beghina*.
Mențiune: Dolly (de Florence) 4 ani, *propr. d-l M. Șapiro*.

Rassa loulou havanais
(prezenți 2 câini)

Premiul I. Poupé, *propr. M. Boissier*.

» I de grupă, grupa d-nei Romașcu.

Rassa chow
(prezent 1 câine)

Premiul I. Tchung-Thung, 1 an, *propr. d-na Orghidan*.

Rassa king Charles
(prezenți 3 câini)

Premiul I. Nicky, *propr. d-na Focșaner*.

Premiul II. Baby, 1 an, *propr. d-na Isbekhi*.

Rassa seidenpintsch
(prezenți 2 câini)

Premiul II. Kiss-mi, 2 ani, *propr. d-na Ionică Rădoi*.

Premiul III. Pouch, *propr. d-na Weichhardt*.

Rassa spitz
(prezenți 5 câini)

Premiul II. Catouff, *propr. A. S. R. Principesa Ileana*.

Premiul II. Loulon, *propr. d-na Bagdat*.

Premiul III. Frost, *propr. A. S. R. Principesa Ileana*.

Rassa americană
(prezenți 2 câini)

Premiul II. Luțu, 6 ani, *propr. d-l Iorgu Penescu*.

Rassa mocs
(prezenți 4 câini)

Premiul II. Flic, 4 ani, *propr. d-na Kessini*.

Premiul III. Gora, *propr. d-l Ionescu*.

Mențiune: Margareta, 3 ani, *propr. d-l Eizig Brodmann*.

Rassa Saint Bernhard
(prezenți 6 câini)

Premiul III. Topaz, *propr. d-l Costică Roșu*.

Rassa câini ciobănești germani (ziși lupi)
(prezenți 12 câini)

Premiul I. Wotan II, 2 ani, premiul I, exp. București 1927, *propr. d-l M. Reich*.

Premiul II, ca dresaj premiul I, Ripp von Janischberg, 3 ani, pedigree, premiul I. Sf. Gheorghe 1926, medalie de aur și argint Brașov 1926, *propr. d-l N. Lazsányi Sf. Gheorghe*.

Premiul II, Floș, *propr. d-l Colonel Bimes*.

Premiul III. Volpi, 3 ani, *propr. d-l A. Vassalopol*.

Mențiune: Minca von Königstein, *propr. d-l Ing. Bessel și G-ral propr. d-na Căp. Rădulescu*.

Rassa dabermann
(prezenți 3 câini)

Premiul II. Cala, 3 ani, *propr. Contesa Marie Keller*.

Premiul III. Miss, 5 ani, *propr. d-l Ing. Iacovescu*.

Rassa bulldog
(prezenți 7 câini)

Premiul I. Jicky, francez, 4 ani, Grand prix, Paris și prem. I București 1927, *propr. d-na Teodora Geisser*.

Premiul II. Trick, francez, 4 ani, pedigree, *propr. d-na Alina Maior Tetrat.*

Premiul III. Bill, francez, 2 ani, *propr. d-l Flachs.*

Rassa sealyhan terrier
(prezenți 3 câini)

Premiul I. Madley May Day, 2 ani, pedigree, *propr. d-l R. R. Redgrawe, Ploști.*

Premiul II. Soda-Beggar, 1 an, pedigree, *propr. d-na Marietta Modianu.*

Premiul III. Cocuța, *propr. d-l Mircea Rădulescu.*

Rassa foxterrier
(prezenți 11 câini)

Premiul I. Gin (păr țepos) 1 an, *propr. d-ra M. Popovici.*

Premiul I. Tzuki (păr țepos) 1 an, *propr. d-l E. Hamac.*

Premiul II. Daisy (păr țepos) 11 ani, *propr. d-l Ch. Tell.*

Premiul II. Pipp (păr țepos) 9 ani, *propr. d-na Bălănescu.*

Premiul II. Bobby (păr neted) 1 an, *propr. d-na V. Loebel.*

Premiul III. Jutzi (păr țepos) 4 ani, *propr. Dr. Fessler.*

Premiul III. Gipsy (irlandez) 1 an, *propr. d-na Bălănescu.*

Rasse rehpsntcher
(prezenți 3 câini)

Premiul I. Dally, 2 ani, *propr. d-l Eichenbaum.*

Premiul II. Valencia, *propr. d-ra Rozi-Rozi.*

Rassa carlin
(1 câine)

Premiul II. Carneci, 6 ani, *propr. Căp. Popa-Lisseanu.*

Rassa basset
(prezenți 7 câini)

Premiul I. Pik, 8 ani, *propr. Maior Alex. Tell.*

Premiul I. Fofolle, *propr. d-na Bedițianu.*

Premiul II. Rattou, 1 an, *propr. d-na Guriță.*

Premiul II. Mida, 1 an, » » »

Premiul II. Loulou, *propr. d-na Bălănescu.*

Rassa câini ciobănești indigeni
(prezenți 4 câini)

Premiul I. Cioban, *propr. d-na Viniș.*

Premiul II. Ursei, 6 ani, *propr. d-l I. Gruia.*

Premiul III. Frunza, *propr. d-l G-ral Mihăiescu.*

Mențiune: Ghighița, *propr. d-na Dufaur.*

Câine de pază
(prezenți 4 câini)

Premiul I. Obuz, *propr. d-na Ștefănescu.*

Premiul II. Jack, *propr. d-na Olărașu.*

Premiul II. Adam, *propr. d-na Mogheru.*

Precum reiese și din lista câinilor premiați — deși erau de astă dată mai mulți ca anul trecut — rassa câinilor de vânatoare eră destul de slab reprezentată la expoziție. Eră un fel de mângâiere să privești pe setterul irlandez Soley, proprietatea d-nei G. Munteanu și pe cei doi braci ai d-lui Axerio, cari trei, erau cie mai buni câini de vânatoare ai expoziției. Pointerii erau foarte slab reprezentați, la fel și bazeții; și dacă au câștigat un premiu, aceasta mai mult din bunăvoința juriului, decât în urma calităților lor.

Nici când nu s'a văzut mai eclatant indiferența vânătorilor față de mișcarea chinologică, ca și cu ocazia acestei expoziții. Vânătorii din provincie, neavând nici o înlesnire a transportului câinilor — păcatul autorităților în drept — zicem că nu s'au putut prezenta, însă am avut ocazia să văd în Capitală destui câini de vânatoare de toate rasele, cu forme destul de bune, dar — aceștia s'au distins toți prin absența lor.

Tot așa trebuie să ne uimească lipsa câinilor ciobănești indigeni. Nu este locul să detaliez aci aprecierile asupra acestei rase, dar cred, că poate confirmă oricare cunoscător de câini, care a avut ocazia să vadă câinii noștri ciobănești dela munte, că rassa *Canis familiaris hirzutus, varietas valahus*, formează o rassă aparte. Rassă înrudită cu rassa de câini ciobănești maghiari numiți «comondor», însă mai iuți, fiind câini de munte, și de culoare închisă. Tot așa avem și o varietate a «kuvasz»-ului unguresc, de culoare neagră. Este foarte ușor de priceput, că rasele de câini ciobănești maghiari și ai noștri, nu diferă decât foarte puțin, adaptându-se modului de trai și climatei, având foarte probabil aceeași origine.

Aceste rase foarte inteligente și viguroase, sunt tot așa de apte pentru serviciul de câini de poliție, ca și câinii ciobănești germani (lupi) dohermani, rottweileri, airedaile terrieri, etc.; cum dovedesc prăsitorii de comondori și kuvaszi ungurești; constituiți în cluburi speciale nu numai în Ungaria, dar și în alte țări, mai ales în Germania.

D-l Ötvös Balázs are cuvântul în ce privește originea rasei, tot așa d-l Ing. Andrei, pe care îl rugăm să cerceteze câinii ciobănești la Rusca, Cornea, Goleți, pe Semeșic, pe Țarcu, etc., descriind-ui detaliat.

Pe noi vânătorii ne interesează acești câini, fiind între ei mulți f. buni pentru vânătoreea de mistreți și cred și pentru munca de imier. Mă refer numai la câinii prăsiți odinioară de baronul Josika, din câini ciobănești ardeleni, cu infuzie de sânge de limier hannovran.

Deci nu e vorba de un simplu câine de lux, sau cel mult de poliție, ci și de o rassă întrebuițabilă la vânătoare.

Interesanți au fost la expoziție reprezentanții unelor rase rare, cum spre exemplu scheepdog și sealyhan terrier.

În ziua de 21 Maiu, au fost trei expoziții canine în țară (iarăș caracteristic pentru noi) la București, la Cluj și la Timișoara. Cred că pot afirmă fără exagerare, că am expus numai o mică parte al materialului nostru. Deci avem pe ce bază să punem temeliile chynologiei noastre. Ne mai lipsește un centru conducător, și mai mult interes, mai ales din partea vânătorilor.

C. A. V. POPESCU

DELA SOCIETATEA VÂNĂTORILOR „DIANA” DIN AIUD

Societatea vânătorilor «Diana» din Aiud, și-a ținut adunarea generală anuală în ziua de 29 Ianuarie 1928 în localul ei propriu, numit «Cercul Diana». La adunare au participat 50 membri activi, în frunte cu președintele societății, d-l Dr. I. V. Vancea, prefectul jud. Alba.

În expozeul lor, atât președintele, cât și secretarul Societății d-l P. Fodorean, fac un istoric amănunțit al activității Societății în decursul anului 1927. Din aceasta remarcăm înființarea «Cercului Diana» locul de întâlnire al membrilor și aranjarea unui concurs de tir în legătură cu o serbare câmpenească, care a dat un frumos rezultat, atât din punct de vedere moral cât și material.

Prin activitatea ei, Societatea a reușit să câștige, nu numai simpatiile vânătorilor, dar și a întregului public din preajma ei.

Pentru viitor se votează cu unanimitate înființarea unui poligon de tir, numit «Poligonul Diana» spre a sprijini după posibilitate sportul tirului vânătorească.

Este de remarcat, că adunarea a hotărât în unanimitate la propunerea d-lui Vicepreședinte Emil Neamțu, ca darea de seamă a d-lui secretar P. Todoran, redactată într'un mod absolut perfect să fie trecută în întregime în procesul-verbal al adunării.

Din darea de seamă a maestrului de vânătoare, d-l Colonel R. Stockhammer reiese și rezultatele frumoase ale Societății pe terenul de vânătoare.

S'a împușcat în decursul anului 1927 din vânatul stricător: 7 mistreți, 45 vulpi, 2 viezuri, 13 pisici sălbatice, 5 bufnițe mari,

8 aquile, 52 pasări răpitoare mai mici, 27 huhurezi, 381 ciori, 391 coșofene, 6 berze, 58 câini și 46 pisici hoinare. Din vânatul util: 4 țapi roșii, 794 epuri, 79 potârniche, 1 cocoș de alun, 10 porumbei sălbatici, 54 sitari, 7 prepelițe, 3 găște sălbătice, 142 rațe, 7 liște și 8 becașine.

Se constată înmulțirea căprioarelor, a iepurilor și a potârnicheilor; iar pentru asigurarea progresului, maestrul de vânătoare propune restricția vânătoarei cu copoi.

Adunarea s'a terminat prin cuvântarea de închidere a d-lui Președinte; iar pe urmă toți membrii s'au regăsit la o masă colegială, după bunul și vechiul obicei românesc.

Raportor

T A B L O U

despre animalele stricătoare, stârpite pe terenul Societății «Clubul Vânătorilor» din Caransebeș, jud. Severin, în anul 1927:

Câini hoinari, împușcați	163
» » otrăviți	39
Pisici hoinare, împușcate	47
Ciori, împușcate	349
» otrăvite	240
Coșofene împușcate	88
Ulii împușcați	11

Total 937

ATANASIE E. CAPMOALE
Brigadier de vânătoare

Ministerul Agriculturii și
Domeniilor
Direcția vânătoarei
No. 55477/1928

PUBLICAȚIUNE

Prin decizia Ministerială de la jurnal No. 8582/928, s'a dispus ca vânătoarea găștelor sălbătice să fie permisă în acest an cu începerea dela 15 Iulie în toată țara, numai în câmpie nu însă și în bălți,

Deasemenea prin aceeași Deciziune și tot dela 15 Iulie s'a permis și vânzarea becașinelor în toată țara.

p. Ministru (ss) *Săulescu* p, Director general (ss) *Rusescu*

Primăria Com. Florești
jud. Soroca
No. 1176/1928

PUBLICAȚIUNE

În conformitate cu dispozițiunile art. 8 și următorii din legea pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei și pe baza avizului Consiliului comunal al acestei comune dat prin procesul-verbal No. 13 din 6 Noembrie 1927.

Se aduce la cunoștința amatorilor că în ziua de 30 Iulie 1928 ora 10 dimineața în localul acestei primării, va avea loc ținerea licitației publice pentru darea în arendă a dreptului de vânătoare de pe întregul teren al acestei comuni.

Termenul de arendare este de 5 ani dela data contractării.

Licitarea va începe dela suma de lei 500 anual spre majorare prin oferte scrise și sigilate cu respectarea dispozițiilor art. 72-83 din legea contabilității publice.

Condițiunile de arendare sunt cele prevăzute în caetul de sarcine aprobat cu ord. Ministerului Agriculturii și Domeniilor No. 34511 din 1928 și se pot vedea zilnic la cancelaria acestei primării în orele 8—13 a. m.

Secretar (ss) *A. Perciun*

Primar (ss) *Al. Graur*

Notariatul Mercina
jud. Caraș
No. 361/1928

PUBLICAȚIUNE

Dreptul de vânătoare a comunelor notariatului Mercina se arendează prin licitație publică pe durata de 5 ani începând dela 1 August 1928.

Licitarea în com. Mercina se va ține la casa comunală în ziua de 21 Iulie 1928 ora 4 p. m., iar în com. Jertof la 22 Iulie 1928 ora 3 p. m.

Prețurile de strigare câte 1000 lei.

Condițiunile de licitație se pot vedea la oficiul notarial.

Mercina, 1 Iunie 1928.

Notar (ss) *Leontin Polgar*

~ ~ ~

Primăria Șemlacul-mic
jud. Timiș-Torontal
No. 439/1928

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală, că dreptul de vânat al comunei Șemlacul-mic pe un teren de 1700 jug. se va da în arendă pe durata de 6 ani cu începere dela 15 Sept. 1928. Licitarea publică se va ține în ziua de 15 Aug. 1928 orele 9 a. m. Prețul de strigare 1.500 lei. Condițiunile se pot vedea în biroul notarului cercual Șemlacul-mare între orele oficiale.

Șemlacul-mic, la 4 Iunie 1928.

Notar,

Primar

~ ~ ~

Primăria Com. Oneaga
jud. Botoșani

No. 470/1928

PUBLICAȚIUNE

Se publică spre cunoștința generală că pe ziua de 25 Iulie 1928, se scoate în licitație publică, dreptul de vânătoare de pe teritoriul cominei Oneaga jud. Botoșani în suprafața de 1765 hectare.

Termenul arendării va fi pe timp de 3 ani cu începere dela 1928 până la 1931.

Prețul dela care va porni licitația va fi de 2.000 lei în sus, anual, și va avea loc, în localul primăriei cominei Oneaga, precum și la Prefectura județului.

Doritorii vor prezenta garanția prevăzută de lege.

Notar (ss) *Indescifrabil*

Primar (ss) *C. I. Ichim*

~ ~ ~

Primăria Comunei Barcan
No. 610/1928

PUBLICAȚIUNE

Primăria cominei Barcan, jud. Brașov dă în Arcuda prin licitație publică conf. dispozițiilor legii contabilității publice și ale legii de vânătoare, teritorul de vânătoare, pe termen de 6 ani 9 Iulie 1928 la primăria com. Barcan.

Condițiunile de licitație se poate vedea la primăria com. sub orele oficiale.

Secretar (ss) *Ioan Salazovici*

Primar (ss) *G. Terzea*

INSPECTORATUL DE VÂNĂTOARE AL JUD. CARAȘ

T A B L O U L

VÂNATULUI RĂPITOR DISTRUS ÎN DECURSUL ANULUI 1927 PE TERITORIILE SOCIETĂȚII «UZINELE DE FIER ȘI DOMENIILE DIN REȘIȚA» ȘI SOCIETĂȚILE DE VÂNĂTOARE DIN JUDEȚUL CARAȘ:

N U M E L E	FELUL VÂNATULUI																	Observațiuni				
	Lupi	Vulpi	Pisici Sălbatece	Vidre	Jderi	Dihori	Nevăstuici	Viezuri	Cămi vagabonzi	Mățe de casă vagabonde	Vulturi	Buhe	Ulii	Șoimi	Sorlițe	Ulii de câmp	Corbi		Ciori	Gaițe	Cotofene	
Uzinele de fier și Dom. d'n Reșița . . .	8	103	21		5	12	5	17	107	33		3	64	4		2	12	1	29			
Soc. de vânăt. Bania	2	11	4	1		2		1														
» » Bârliște		2					3		16		5							51		4		
» » Bârseasca		24	2		16	2		2	6			3	5						8			
» » Biniș		8																				
» » Bocșa-Montană		5						1	4	3					7				31			
» » Bocșa-Română		14	9				4		11	7		2	19	18		26			32	13	34	
» » Cacova										5				5					11			
» » Cârneciu		1				1							5									
» » Cuptoare-Secul		7							13	14			37						5	71	22	
» » Dabloșești		23				17		11	35	19			30						9			
» » Dognecea		2	2		2								10						15	8		
» » Doclin		20	1					2	12				13						12			
» » Delinești													13			4			41		23	
» » Fireș		22	16							12			10			10			106	6	10	
» » Fontic		29	14										11			3			69	13	13	
» » Ilichie		6							11	3						3			48			
» » Maniom		5	3										30						25			
» » Marina																1			48			
» » Moldova-Nouă		10	1						34				10			5			42	5		
» » Palaș	5	12																				
» » Nanuc		36	13		2	11		12	15	9												
» » Socolcu		4							3	2						3	1			5	8	
» » Surducul-Mare		23	9						7							3			32		2	
» » Sasca-Montană		5							7				7				31					
» » Sereș		8	2		2								5			4			5			
» » Tirol		12	2						5				6						21			
» » Văliug	1	4	1		3	2			20	20			5						30	20	25	
» » Voanint													1						11			
Total . . .	16	410	100	1	30	53	12	52	316	127	5	8	284	27	7	64	44	2416	170	144		
																						Total general 4286

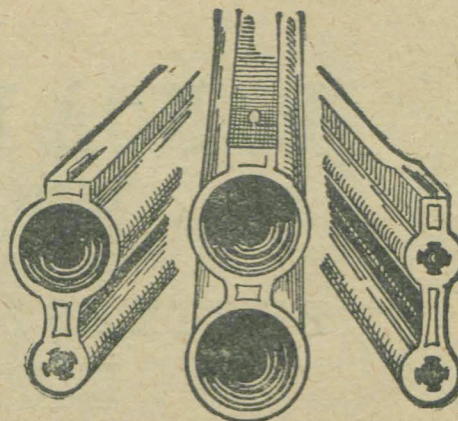

Gebrüder Merkel
Genève

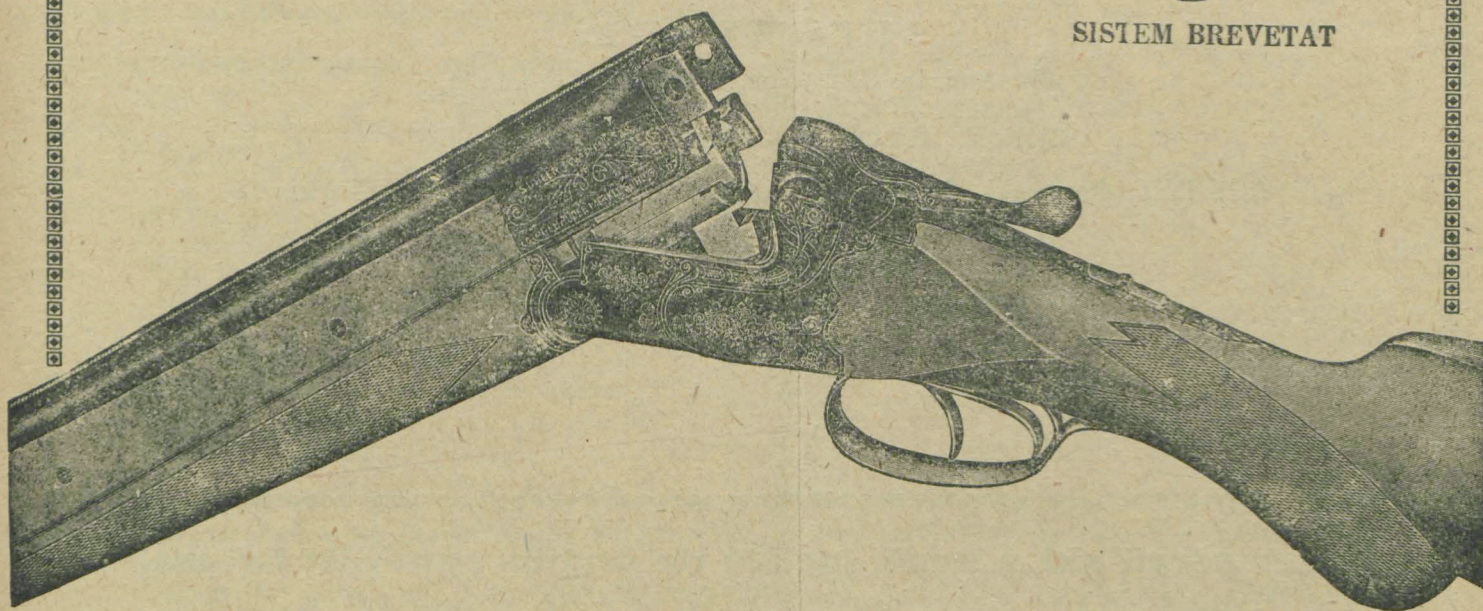
FONDATA ÎN 1898

MARCA FABRICH

SISTEM BREVETAT

Arma viitorului pentru vânătoare și tip sportiv

Marile succese practice obținute cu armele noastre cu țevi suprapuse, dovedesc marile avantaje ale acestor arme sistem Bock :

- 1) Câmp de ochire complet liber, fără reflexe laterale ;
- 2) Percutare infailibilă a capselor (sistem brevetat) ;
- 3) Inchizător de o putere de rezistență unică ;
- 4) Tir de mare precizie, mai ales pentru distanțe mari, din cauza stabilității și a zăvoririi perfect simetrice a țevelor ;
- 5) Tragere rapidă și precisă, datorită balansării și maniabilității impecabile a acestui model.

Fabricația acestor arme cu țevi suprapuse este specialitatea noastră. Indelungata noastră experiență și instalațiunile moderne cu totul perfecționate ale casei noastre, ne garantează exclusivitatea fabricației acestui sistem, pe care-l construim în următoarele modele :

Arme de alice cu două țevi, sistem Bock (2 țevi de alice suprapuse).

Arme expres cu două țevi, „ „ (2 țevi de glonț suprapuse).

Arme mixte cu două țevi, „ „ (1 țevă de alice și una de glonț, suprapuse).

Aceste modele le putem construi și cu două sau mai multe rânduri de țevi. De pildă o armă de alice sistem Bock, cu un rând de țevi expres și alt rând de țevi mixte.

Cele mai fine arme de vânătoare cari se construiesc astăzi, sunt arme sistem Bock. Cu o astfel de armă, atât vânătorul cât și trăgătorul de porumbei, este echipat pentru orice gen de tir și pentru toată viața. Totodată mai recomandăm cunoscutele noastre arme DRILLING, reputele prin soliditatea lor, precum și ELEGANTELE NOASTRE ARME DE ALICE, cari pot rivaliza cu cele mai fine arme engleze.

FABRICA DE ARME

WAFFENFABRIK GEBRÜDER MERKEL, SUHL
(GERMANIA)

REPREZENTATĂ ÎN ROMÂNIA PRIN „UNIUNE“

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

BANCA FRANCO-ROMÂNĂ

CAPITAL SOCIAL LEI 100.000.000

CAPITAL DEPLIN VĂRSAT LEI 50.000.000

FOND DE REZERVĂ „ 12.200.000

BUCUREȘTI * STRADA BURSEI No. 5

TELEFON: 10/17 și 46/8. TELEFON INTERBANCAR 67

ADRESA TELEGRAFICĂ: „FRANCOBANK“

SUCURSALE:

Alexandria, Câmpina, Caracal, Cernăuți,
Constanța, Găești, Giurgiu, Roșiori de Vede,
Slobozia, Slatina, Timișoara, Turnu-Măgurele

AGENȚII Costești, Corabia, Drăgănești, Făurei, Vidra, Zimnicea

Tot felul de operațiuni de
bancă și autorizată să facă
OPERAȚIUNI DE DEVIZE

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

Kennelul inginer ANDREI-CARANSEBEȘ

Am de vânzare câini de aret germani cu păr scurt de bună proveniență și anume:

I) 3 cățele și 1 câine în vârstă de 8 săptămâni din Fruska Siculia x Eick von Runnenstein.

Cea mai bună combinație de sânge ce asigură în condițiuni superioare toate calitățile necesare câinilor de utilitate multiplă. Tatăl cătelelor este cel mai bun câine de aret, german, din România. Câștigătorul concursului din Timișoara. Mama e câine de vânatoare excelent. Ambii părinți importați.

Prețul cătelelor Lei 4000, a cătelelor Lei 3500, loco Caransebeș.

II. 2 cățele și 2 căței în vârstă de 10 săptămâni, din Juno de Bihor x Pharan de Matra.

Tatăl căteilor importat, premiat în nenumărate rânduri, câine de aret excelent. Mama (soră cu renumitul Prinț de Bihor) de asemenea foarte bună. Prețul de bucată Lei 2000, loco Caransebeș.

ALEXANDRU ANDREI

Inginer Silvic
Caransebeș jud. Severin

GHEORGHE CIMPOERU

EPUREȘTI (Vlașca)

Face orice fel de instalațiuni vânătorești, cum sunt cutii pentru clocitul ouălor de fazan în fazanerii artificiale, capcane pentru distrugerea răpitoarelor, case de vânatoare transportabile, etc.

DE VÂNZARE

2 basseti, etatea 4 ani, prețul 4—5000 Lei
6 prepelicari, etate 10 luni—4 ani.

Prețul 3—10.000 Lei.

2 copoio-baseti, 2—4 ani. Prețul 3—4.000. Lei. La întrebări a se atașa mărci de răspuns.

Crescătorii de CĂINI UNIVERSALI
Homorod I. Județul Târnava Mare.

Administrator silvic și de vânătoare german, bune referințe, tânăr, energic, căsătorit, caută post potrivit la moșie cu pădure sau proprietate mare silvică, imediat, sau 1 Ianuarie.

Iulius Glatzeder

Fost vânător personal al M. S. Regelui Ferdinand, Palatul Cotroceni, București.

A V I Z

Setteri-Gordon. noir et feu și maron et feu, între 2—3 luni. Până la 15 Iulie să trimeată să-i ia cei cărora le am promis și nu i-a găsit anunțul meu. Am și de vânzare căței dela 4—10.000 Lei, câini dresați dela 10.000 până la 40.000 Lei, la cei ce n'am promis până acum.

LT. COL. ST. ILIE IOTTA
Giurgiu. Str. Al. Lahovary, 28.

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

BANCA GENERALĂ A ȚĂRII ROMÂNEȘTI

CAPITAL LEI 60.000.000 ȘI REZERVE LEI 50.000.000

SEDIUL CENTRAL IN BUCUREȘTI STR. LIPSCANI No. 10

Sucursale: Brăila, Brașov, Cluj, Constanța, Craiova, Galați
Giurgiu, Ploești, T.-Măgurele, Oradea-Mare, Sf. Gheorghe

Bănci Afiliate: „TEMIȘOARA“ Institut de Credit și Economii, Timișoara. „BANCA BASARABIEI“ Chișinău

FACE TOATE OPERAȚIUNILE DE BANCĂ

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Președinte: I. C. RÂMNICIANU-MANOLESCU

Viçe-Președinți: Principele B. ȘTIRBEY și I. M. MITILINEU

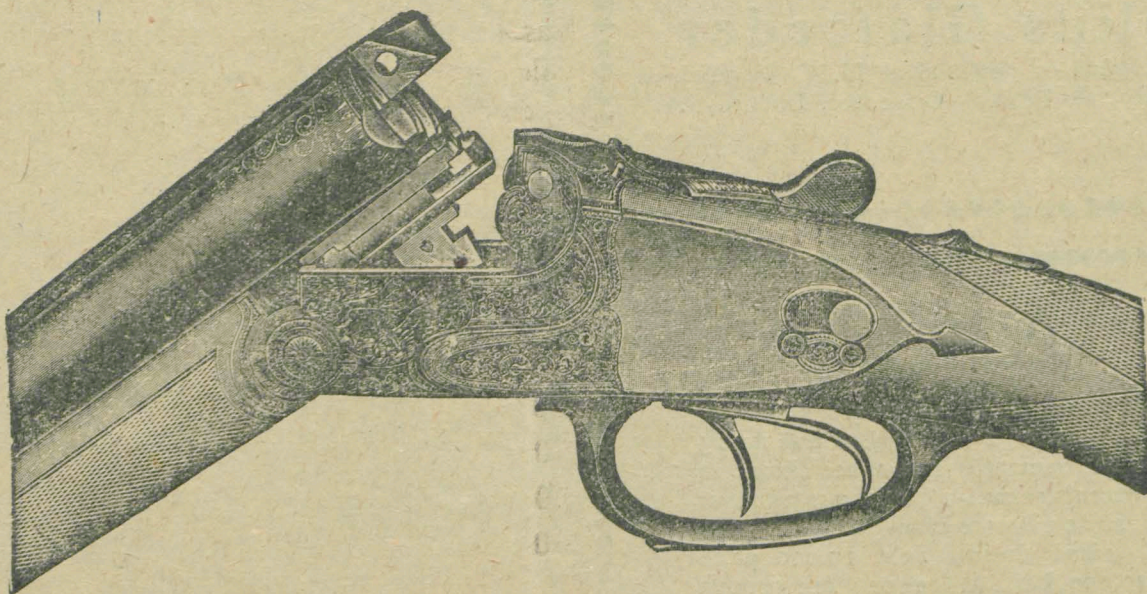
Membrii:

VICTOR ANTONESCU, Principele JEAN CALLIMACHI, Dr. I. COSTINESCU, HENRI CATARGI, C. G. DISSESCU, V. GOLDIȘ, Baronul AL. HURMUZACHI, P. P. NEGULESCU,
Inginer C. OSICEANU
Director General: M. A. GEORGESCU

C. A. FUNK & Co. SUHL (Germania)

FABRICĂ DE ARME

FIRMĂ REPUTATĂ PENTRU ARMELE SALE DE PRIMUL RANG ȘI DE MARE PRECIZIE

Construește orice armă de vânătoare și de sport, dela cea mai simplă până la cea mai elegantă. Execuție conștiincioasă și promptă. Tir de mare precizie și cu maximum de randament, dovedit cu certificatul oficial al standurilor de încercare, care întovărășesc fiecare armă.

SPECIALITĂȚI:

SISTEM ANSON & DEELEY: Arme de alice cu două țevi, sau cu una de alice și alta de glonț și expressuri, în toate calibrele, cu sau fără efortor.

SISTEM ANSON & DEELEY: Drillinguri, drillinguri-expressuri, etc. pentru cele mai puternice încărcături, în toate calibrele, cu sau fără armare separată a țevei de glonț și efortor.

SISTEM ANSON & DEELEY: Arme sistem Bock (cu țevile suprapuse), în toate calibrele, cu zăvor Greener simplu sau dublu (Kersten).

SISTEM ANSON & DEELEY: Arme pentru tirul de porumbei sistem Bock (țevi suprapuse), atât pentru vânătoare, cât și pentru tir la talere, având maximum de randament posibil, cu zăvor Greener simplu sau dublu (Kersten), cu sau fără efortor.

TOATE TIPURILE DE ARME SE POT EXECUTA ȘI CU COCOAȘE

Arme de glonț de mare precizie sistem Block

pentru toate calibrele și cele mai puternice încărcături, având avantajul de a fi extrem de ușoare și foarte elegante, admirabile pentru orice gen de vânat. Soliditate extremă, dela cea mai simplă armă la cea mai rafinată execuție.

LA COMENZI SE POATE ȚINE SEAMA DE ORICE DORINȚĂ SPECIALĂ

Modele ale acestei case, precum și cataloage și prospecte în patru limbi, se găsesc la «UNIUNE»

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

Redactată de cei mai de seamă tehnicieni și specialiști în materie de vânatoare din țară, publică: articole cu subiecte pur vânătorești de interes general, privind protecția și înmulțirea vânatului, educația vânătorească, tehnica armelor, chestiunile juridice privitoare la legea vânatului, dispozițiunile luate de organele administrative ale vânătoarei, lista contraveniențelor la legea de vânatoare, dări de seamă a societăților de vânatoare afiliate, precum și orice gen de literatură cu subiecte de vânatoare.

**ABONAMENTUL ANUAL: 300 LEI
PENTRU SOCIETĂȚILE AFILIAȚE 400 LEI**

ANUNȚURI COMERCIALE

1 PAGINĂ 5.000 LEI ANUAL

$\frac{1}{2}$ " 3.000 " "

$\frac{1}{4}$ " 1.750 " "

$\frac{1}{8}$ " 1.000 " "

**ABONAMENTUL LA
„REVISTA VÂNĂTORILOR“
ESTE OBLIGATORIU PENTRU TOȚI
MEMBRII UNIUNEI (Art. 6 din Statute)**

„Revista VÂNĂTORILOR“
este unicul mijloc de comunicare
al tuturor vânătorilor din toată
țara, care au să-și spună ceva.
Deaceia, dacă aveți ceva de
cumpărat, de vândut, de schim-
bat, sau de pus vreo întrebare
tehnică vânătorească, adresați-vă
„Revistei VÂNĂTORILOR“.
Numai aci puteți fi siguri că veți
găsi pe aceia cărora vă adresați.

**LA ORICE CORESPONDENȚĂ ATA-
ȘAȚI MĂRCILE PENTRU RĂSPUNS.**

Administrația revistei expediind regulat fiecare număr tuturor abonaților, orice vină de neprimire cade exclusiv în seama poștei, căreia trebuie adresate în scris toate reclamațiile.

**UNIREA FACE PUTEREA
STRÂNGETE-VĂ IMPREJURUL „UNIUNEI“**

PREȚUL UNUI EXEMPLAR 30 LEI
PREȚUL UNUI NUMĂR VECHI 40 LEI